

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
& ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα 11 - 04 - 2017
Αρ. Πρωτ.: 43011

Ταχ. Δ/ση: Νίκης 5
Πλ. Συντάγματος
Ταχ. Κώδικας: 10180
Πληροφορίες: Ν. Σταματίου
Τηλέφωνο: 210 3332033

ΠΡΟΣ : - Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Αναφορών
ΚΟΙΝ: - Βουλευτή:
κ. Σπύρο Δανέλλη
(διά της αρμόδιας Υπηρεσίας
της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Αναφορά 1497/23-03-2017

Σχετικά με την ανωτέρω Αναφορά, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Σπύρος Δανέλλης και στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας, σας διαβιβάζουμε τα με αριθμ. πρωτ. 39762/03-04-2017 και 41268/06-04-2017 έγγραφα, της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή, του Υπουργείου Οικονομίας & Ανάπτυξης.

Ο Υπουργός

Δημήτρης Παπαδημητρίου

ΕΣΩΤ. ΔΙΑΝΟΜΗ

Γραφ. Υπουργού
Τμήμα Κοιν. Ελέγχου

Αρ. σελ. απάντησης (1)
Αρ. σελ. συνημμένων (41)
Συνολικός αρ. σελίδων (42)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο Α ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
(ΤΟΜΕΑΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ)

Γεώργιος Μεσσαλάς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
& ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
& ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΓΟΡΑΣ
Δ/ΝΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ & ΓΕΜΗ
Τμήμα Θεσμικών Ρυθμίσεων
& ΓΕΜΗ

Ταχ. Δ/ση: Πλ. Κάνιγγος
Ταχ. Κώδικας: 101 81
Πληροφορίες: Αικ. Βοζίκη
Τηλέφωνο: 210 38 93 461
FAX: 210 38 38 981
e-mail: voziki.aikaterini@gge.gr

Αθήνα, 3- 4 - 2017

Αριθμ. Πρωτ.: 39762
Σχετ: 37852/30-3-2017

ΠΡΟΣ: **Αυτοτελές Τμήμα Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου**

**Θέμα: «Η υπ. αριθμ. πρωτ. 1497/23-3-2017 Αναφορά του Βουλευτή κου. Σπύρου
Δανέλλη».**

Σχετ.: Το με αρ. πρωτ. 37469/29-3-2017 Υπηρεσιακό Σημείωμα του Αυτοτελούς Τμήματος Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, με το οποίο διαβιβάστηκε η με αριθ. πρωτ. 1497/23-3-2017 Αναφορά του Βουλευτή κου. Σπύρου Δανέλλη.

Σε απάντηση της υπ. αριθ. πρωτ. 1497/23-3-2017 Αναφοράς του Βουλευτή κου. Σπύρου Δανέλλη, σας γνωρίζουμε ότι επί των θεμάτων που τίγονται στη σχετική Αναφορά:

α) η Υπηρεσία μας είναι αναρμόδια να απαντήσει για ζητήματα που άπτονται των συμβατικών σχέσεων της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΑΕΠΙ Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ Α.Ε.» και των επιχειρήσεων που έχουν συμβληθεί μαζί της, καθώς και της νομοθεσίας που υπαγορεύει τις υποχρεώσεις των εν λόγω επιχειρήσεων απέναντι στην εν λόγω εταιρεία.

β) σε ό, τι αφορά τη νομοθεσία που διέπει τη λειτουργία της ΑΕΠΙ ως ανώνυμης εταιρείας, η Υπηρεσία μας είναι αρμόδια

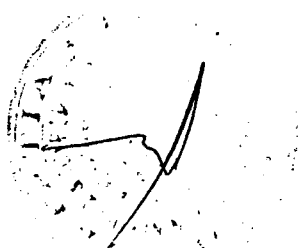
i) επί της ερμηνείας των διατάξεων περί Γενικού Εμπορικού Μητρώου (Γ.Ε.ΜΗ.) και δικαίου εταιρειών (ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ, ΟΕ, ΕΕ, εταιρείες άρθρων 741-748 Ασπ. Κώδικα) στα πλαίσια του ισχύοντος Οργανισμού του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης,

ii) επί της ερμηνείας και εφαρμογής της νομοθεσίας που διέπει τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων (ν. 4308/2014 και 4403/2016, όπως ισχύουν) των προβλεπόμενων σε αυτήν νομικών προσώπων,

ενώ η εποπτεία της εν λόγω εταιρείας ανήκει στην κατά τόπο αρμόδια Περιφερειακή Ενότητα (με βάση την έδρα της εταιρείας).

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ &
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ

Α. ΠΑΠΑΔΕΡΑΚΗΣ

Εσωτ. Διανομή:

- Γραφείο Γενικού Γραμματέα Εμπορίου & Προστασίας Καταναλωτή
- Γεν. Δ/νση Αγοράς
- Δ/νση μας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
& ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ

ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΓΟΡΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝ. Δ/ΝΤΗ

Αθήνα 06 - 04 - 2017

Αριθμ. Πρωτ. : 41268

Ταχ. Δ/ση : Πλ. Κάνιγγος
Ταχ. Κωδ. : 101 81
Πληροφορίες: Χ. Παπαγεωργίου
Τηλέφωνο : 210 - 3893533
FAX : 210 - 3838981

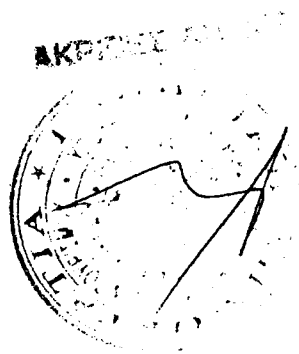
ΠΡΟΣ: ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

ΘΕΜΑ: Αναφορά με αριθμ. πρωτ. 1497/23-3-2017.

Απαντώντας στο από 29/03/2017 υπηρεσιακό σας σημείωμα, με το οποίο μας διαβιβάσατε την Αναφορά με αριθμ. πρωτ. 1497/23-3-2017 σας διαβιβάζουμε συνημμένα την απάντηση της Διεύθυνσης Θεσμικών Ρυθμίσεων.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΠΑΔΕΡΑΚΗΣ

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ**

**Γενική Γραμματεία Εμπορίου
& Προστασίας Καταναλωτή**
Γενική Διεύθυνση Αγοράς

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΥΣΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Δ/νση: Θεσμικών Ρυθμίσεων
Πληροφ.: Γεώργιος Λιώρης
Τηλέφωνο: 255
Αρ. Πρωτ.: 39484
Αθήνα: 3 /04/2017
Σχετ.: Κ1-357

ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Προς: Γενική Διεύθυνση Αγοράς

Κοινοπ.: -Γραφείο Υπουργού
- Γραφείο Γενικού Γραμματέα
Εμπορίου και Προστασίας
Καταναλωτή
-Δ/νση Εταιρειών και ΓΕΜΗ του
Υπουργείου μας

Θέμα: Αναφορά του Βουλευτή κ. Δανέλλη, σχετικά με διευκρινίσεις για τις υποχρεώσεις των Επιχειρήσεων απέναντι στην ΑΕΠΙ

Περιήλθε στην υπηρεσία μας το αριθμ. 37852/30-3-2017 υπηρεσιακό Σημείωμα του Γραφείου Γενικού Δ/ντή Αγοράς, με συνημμένα το με ημερομ. 29-3-2017 υπηρεσιακό σημείωμα του Αυτοτελούς Τμήματος Κοινοβουλευτικού Ελέγχου του Υπουργείου μας και την εν θέματι Αναφορά (αριθμ. 1497/23-3-2017) και έλαβε αριθμ. πρωτ. Κ1-357/30-3-2017.

Αναφερόμενοι στο ανωτέρω θέμα σημειώνουμε τα εξής:

Η υπηρεσία μας δεν έχει άμεση αρμοδιότητα επί του θέματος, αλλά έμμεση γνώση ορισμένων στοιχείων που προέρχονται από τα Επιμελητήρια της χώρας. Ειδικότερα η υποχρεωτικότητα επιβολής «τέλους» πνευματικών δικαιωμάτων, σε σειρά επιχειρήσεων είναι ένα στοιχείο λειτουργικού κόστους αυτών. Υπό αυτήν την έννοια, ήτοι ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, αρμοδιότητα και των Επιμελητηρίων είχαν αναληφθεί πρωτοβουλίες για εξορθολογισμό του επιβαλλόμενου ποσού στην βάση της αρχής της αναλογικότητας.

Οι προσπάθειες αυτές τελεσφόρησαν μετά από τρία έτη και πλέον και με βάσει το αρχικό πόρισμα της σχετικής επιτροπής, στην οποία συμμετείχε εκπρόσωπος της ΚΕΕΕ, είχε συνταχθεί σχετικό σχέδιο νόμου, το οποίο είχε ολοκληρωθεί και ενδεχόμενα κατατεθεί το καλοκαίρι του 2016. Το περιεχόμενο του εν λόγω σχεδίου επέλυε τα χρονίζοντα θέματα σχετικά με τα πνευματικά δικαιώματα με ισόρροπο και ρεαλιστικό τρόπο.

Συγκεκριμένα κατοχυρώνονταν τα πνευματικά δικαιώματα προς όφελος των δημιουργών, χωρίς γραφειοκρατία και διακρίσεις, αλλά συγχρόνως το ύψος του σχετικού τέλους είχε πλήρη στοιχεία δικαιοσύνης και στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικότητας ως προς τις επιχειρήσεις.

Η Γενική Γραμματεία Εμπορίου στο πλαίσιο ενίσχυσης υγιούς επιχειρηματικότητας και μείωσης του λειτουργικού κόστους επιχειρήσεων, χωρίς να θίγονται δικαιώματα δημιουργών, προσβλέπει στην επίλυση του όλου θέματος προς αυτήν την κατεύθυνση.

Από σχετική μελέτη της ΚΕΕΕ προέκυπτε όφελος των χρηστών-επιχειρήσεων που υπερέβαινε τα 70% των υφιστάμενων τελών. Έκτοτε ήτοι από το καλοκαίρι του 2016 προέκυψαν διάφορα γεγονότα και νομοθετικές παρεμβάσεις.

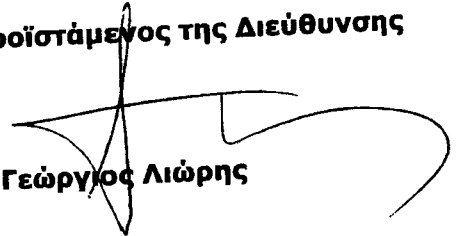
Αναφερόμαστε στο πόρισμα των ορκωτών ελεγκτών στην ΑΕΠΙ, την παραπομπή του θέματος στην δικαιοσύνη, αλλά και την πρόσφατη τροπολογία της Υπουργού Πολιτισμού επί του θέματος (περίπου προ 10ημέρου ψηφίστηκε σχετική τροπολογία).

Η ανωτέρω τροπολογία, σε ότι αφορά τα σχετικά θέματα που αφορούν την επιχειρηματικότητα, δεν έχει σχετικά στοιχεία. Ούτε από το περιεχόμενο αυτής, της τροπολογίας μπορούν να δοθούν απαντήσεις τουλάχιστον από μέρους της υπηρεσίας μας στα εύλογα ερωτήματα που θέτει το Επιμελητήριο Ηρακλείου.

Επισυνάπτονται σχετικά έγγραφα που έχει στην διάθεσή της η υπηρεσία μας, για ενημέρωση Υπουργού.

Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης

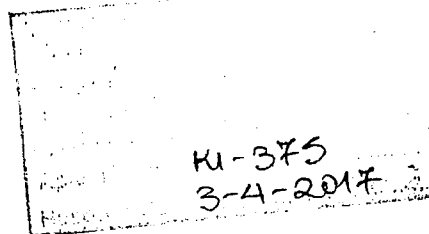
Γεώργιος Λιώρης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο Πρόεδρος

A
3/4/17
[Signature]

Προς
τον Πρωθυπουργό,
κ. Αλέξη Τσίπρα

Κοινοποίηση:

- Υπουργό Πολιτισμού, κα. Α. Κονιόρδου
- Αρχηγούς κομμάτων Κοινοβουλίου
- Βουλευτές
- ΓΣΕΒΕΕ
- ΕΣΕΕ
- Επιμελητήρια - μέλη ΚΕΕ

Αθήνα, 30 Μαρτίου 2017
Αριθ. Πρωτ. 927

Αξιότιμε Κύριε Πρωθυπουργέ,

Μετά το πόρισμα των ορκωτών λογιστών και την παρέμβαση του Εισαγγελέα στην ΑΕΠΙ Α.Ε. που συγκλόνισε χρήστες και δικαιούχους από τις συγκλονιστικές αποκαλύψεις και εξέθεσαν τη χώρα μας σ' ολόκληρη την Ευρώπη και όλο τον πολιτισμένο κόσμο της υφελίου, θεωρούσαμε ότι η Υπουργός Πολιτισμού θα ήταν σε θέση να κόψει τον ομφάλιο λώρο των ελάχιστων επιτήδειων συνεργατών της ΑΕΠΙ Α.Ε. που καθυστέρουσαν την ψήφιση του δίκαιου, λειτουργικού και ωφέλιμου, σε χρήστες και δικαιούχους, αρχικού Νόμου Μπαλτά που κατατέθηκε στις 3/7/2016 στη Βουλή και ανακλήθηκε περιέργως σε λίγες ώρες, οι ίδιοι ελάχιστοι, επιτήδριοι συνεργαζόμενοι με τα αφεντικά της ΑΕΠΙ ΑΕ σε υπόγειες διαδρομές. Είναι αυτοί που άλλαξαν δύο φορές το Νόμο Μπαλτά, ευνοώντας σκανδαλωδώς την ΑΕΠΙ Α.Ε. και τη συγκεκριμένη οικογένεια.

Ο αρχικός Νόμος Μπαλτά αν ψηφιζόταν το καλοκαίρι του 2016, οπότε και κατατέθηκε στη Βουλή, θα έδινε τη δυνατότητα να συνεργασθούν για πρώτη φορά, χρήστες και δικαιούχοι, μέσω των νόμιμων ΟΣΔ με τη συλλογική υποχρεωτική διαπραγμάτευση, αξιοποιώντας τις προτάσεις της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος (ΚΕΕΕ) που έγιναν αποδεκτές από το σύνολο των δημιουργών (είσπραξη από τα Επιμελητήρια της χώρας των δικαιωμάτων, με μηδενικό κόστος) και είσπραξη των δικαιωμάτων από το σύνολο των χρηστών με ανταποδοτικό όφελος. Καθώς θα ψηφιζόταν ο Κρατικός Επίτροπος που προέβλεπε ο Νόμος Μπαλτά με αρμοδιότητες διορισμού νέας Διοίκησης, διαπραγμάτευσης, εξυγίανσης μιας εταιρείας και σε

Δ/ση: Ακαδημίας 6, 10671 Αθήνα,
Τηλ: (210) 3387105 (-06), Fax: 36.22.320,
e-mail: keeuheci@uhec.gr, <http://www.uhec.gr>

περίπτωση που δεν θα ήταν βιώσιμη η εταιρεία θα προχωρούσε σε κλείσιμο της εταιρείας, δίνοντας δυνατότητες να δημιουργηθούν από τα μέλη νέοι ΟΣΔ ή να συγχωνευθούν σε ΟΣΔ που λειτουργούν, σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές οδηγίες.

Αντ' αυτού μετά από 10 μήνες καθυστέρηση και παλινωδίες φθάσαμε στις συγκλονιστικές αποκαλύψεις του τεράστιου σκανδάλου της ΑΕΠΙ Α.Ε. και ξαφνικά αντί να εισαχθεί και να ψηφισθεί άμεσα ο Νόμος Μπαλτά, έστω και καθυστερημένα, λύνοντας το γόρδιο δεσμό, ψηφίστηκε μια τροπολογία στο Ν. 2121/93, ο «εισπρακτικός» επίτροπος λες και το πρόβλημα της ΑΕΠΙ είναι μόνο οι εισπράξεις των δικαιωμάτων και τίποτε άλλο.

Η ΑΕΠΙ δεν έχει χρήματα στα ταμεία της όχι μόνο γιατί δεν πληρώνουν οι χρήστες, αλλά γιατί - εκτός της εξαφάνισης των χρημάτων που εισέπραττε - εξαφανίσθηκαν παράλληλα και τα ίδια κεφάλαια από τη διαχείριση της διοίκησης (οικογένεια) σύμφωνα με το πόρισμα των ορκωτών λογιστών, μία διοίκηση που δυστυχώς βάσει της τροπολογίας παραμένει και συνδιοικεί με τον «εισπρακτικό» επίτροπο τουλάχιστον για 6 μήνες. Με λίγα λόγια αφήνουμε τον λύκο μέσα στο μαντρί να φυλάει τα πρόβατα.

Κανείς λόγος για εξυγίανση της ΑΕΠΙ Α.Ε. Η βιωσιμότητα της ΑΕΠΙ δεν εξαρτάται μόνο από τις εισπράξεις αλλά από τα χαμένα, εξαφανισμένα χρήματα των χρηστών και τα ίδια κεφάλαια.

Έχει κλονισθεί τα μέγιστα η εμπιστοσύνη των χρηστών - μελών μας μετά από όσα αποκαλύφθηκαν από το πόρισμα των ορκωτών λογιστών. Είναι αδύνατον να πείσουμε έστω και έναν χρήστη, εάν δεν νομοθετηθεί η διάταξη που προβλέπει ο Νόμος Μπαλτά για υποχρεωτική συλλογική διαπραγμάτευση με τους εισπρακτικούς φορείς (άρθρο 45 του αρχικού Νόμου Μπαλτά), προκειμένου να υπάρξει δίκαιο, ωφέλιμο και αποδεκτό και από τις δύο πλευρές αμοιβολόγιο και όχι επιβαλλόμενο μονομερώς αμοιβολόγιο. αλλά και χωρίς να γνωρίζουν οι χρήστες αν καταλήγουν τα χρήματά τους στους δημιουργούς, με διαφάνεια, δικαιοσύνη και όχι στα αφεντικά της ΑΕΠΙ Α.Ε.

Επίσης, αδυνατούμε να πείσουμε έστω και έναν χρήστη εάν δεν ψηφισθεί ο αρχικός νόμος Μπαλτά που προβλέπει ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΠΙΤΡΟΠΟ με όλες τις αρμοδιότητες προκειμένου να διασφαλίσει με διαφάνεια, δικαιοσύνη την λειτουργία της ΑΕΠΙ και να διερευνηθεί η βιωσιμότητα της συγκεκριμένης εταιρείας ΑΕΠΙ ΑΕ.

Η τροπολογία που ψηφίστηκε και προβλέπει τον «εισπρακτικό» επίτροπο το μόνο που μπορεί να πετύχει είναι να εγκλωβίσει ως «ομήρους» δικαιούχους και συμβαλλόμενους με την ΑΕΠΙ Α.Ε., να μην εξυγιάνει την εταιρεία, να γεμίσει τα πινάκια των δικαστηρίων με δεκάδες χιλιάδες υποθέσεις των χρηστών, χωρίς όμως να εισπράξει χρήματα, να δώσει τη δυνατότητα στη Διοίκηση που παραμένει και συνδιοικεί να «κουκουλώσει» και να «μπαλώσει» ό,τι μπορεί προς το συμφέρον της, για να μπορέσει να πέσει στα «μαλακά» στα δικαστήρια που θα ακολουθήσουν. Κυρίως δε, θα δώσει άλλοθι στη διοίκηση της ΑΕΠΙ εφόσον συνδιοικεί με τον Επίτροπο και θα απολαμβάνει της εμπιστοσύνης του Κράτους μέχρι να γίνουν τα δικαστήρια. Τέλος θα πτωχεύσει και θα κλείσει η ΑΕΠΙ Α.Ε. αφήνοντας εκτεθειμένη τη χώρα μας σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς, σύροντας και διασύροντας ως απατεώνες στα δικαστήρια χιλιάδες χρήστες και αφήνοντας στην τύχη τους χιλιάδες δημιουργούς να ζουν ως πένητες.

Δ/ση: Ακαδημίας 6, 10671 Αθήνα,
Τηλ: (210) 3387105 (-06), Fax: 36.22.320,
e-mail: kecuheci@uhc.gr, <http://www.uhc.gr>

Καλούμε άμεσα την Υπουργό Πολιτισμού να επαναφέρει και να καταθέσει προς ψήφιση τον δίκαιο, ωφέλιμο και λειτουργικό αρχικό Νόμο Μπαλτά προς όφελος δικαιούχων και χρηστών, διότι μόνο έτσι μπορεί να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη μεταξύ δικαιούχων και χρηστών, αλλά και των δικαιούχων παγκοσμίως, προς όφελος του πολιτισμού της χώρας μας. Το μόνο το οποίο θα πετύχει είναι να εισπράξει ελάχιστα χρήματα προκειμένου να πληρώνονται το Δ.Σ., «εισπρακτικός» επίτροπος, καθώς και οι σύμβουλοι που θα προσληφθούν από τον «εισπρακτικό» επίτροπο.

Κύριε πρωθυπουργέ,

Πάγια θέση της ΚΕΕΕ είναι να συμβάλλει και να στηρίζει τον πολιτισμό της πατρίδας μας, με ανταποδοτικά οφέλη. Η Κ.ΕΕΕ εκπροσωπώντας 800.000 και πλέον μέλη, δεσμεύεται, εφόσον ψηφιστεί ο αρχικός Νόμος Μπαλτά, να συνδράμει με κάθε τρόπο προς όφελος και των δύο πλευρών, προκειμένου να δώσουμε τη δυνατότητα στους ανθρώπους που παράγουν πολιτισμό στην πατρίδα μας να ζουν με αξιοπρέπεια και να ηρεμήσει ο ταραγμένος, εδώ και πολλά χρόνια, χώρος των πνευματικών δικαιωμάτων, προς όφελος του πολιτισμού της χώρας μας.

Μα εκτίρηση,

Κωνσταντίνος Μίχαλος

Δ/ση: Ακαδημίας 6, 10671 Αθήνα,
Τηλ: (210) 3387105 (-06), Fax: 36.22.320,
e-mail: keeuheci@uhc.gr, <http://www.uhc.gr>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘ. ΕΣΩΤ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Δ/ΝΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ Α'

Ταχ. Δ/ση: Κάνιγγος 20

Τ.Κ.: 101 81

Πληροφορίες : Αλεξάνδρα Νάσσου

Τηλέφωνο : 213 1514454

Fax : 210 3843236

E-mail : anassou@dge.gr

ΜΕ ΦΑΞ & E-MAIL

Αθήνα, 11/12/2013

Αρ. Πρωτ.: Κ1-2488

Προς:

Κον Στυλιανό Μωραΐτη
Πρόεδρο Επιμελητηρίου Ξάνθης

Κοινοποίηση:

1. Γραφείο Υφυπουργού
2. Γραφείο Γεν. Γραμματέα Εμπορίου
3. Γραφ. Γεν. Διευθυντή Εσωτ. Εμπορίου
4. Κ.Ε.Ε.Ε.
5. Ομοσπονδία Επαγγελματιών-Βιοτεχνιών & Εμπόρων Νομού Ηρακλείου
(Φαξ: 2810-229054, e: info@oebenh.gr)

ΘΕΜΑ: Συγγενικά και Πνευματικά Δικαιώματα
ΣΧΕΤ.: Έγγραφο της Ομοσπονδίας Επαγγελματιών-Βιοτεχνιών & Εμπόρων Νομού Ηρακλείου με αριθμ. πρωτ. 8168/12—11-2013

Αναφερόμενοι στο ανωτέρω θέμα, με έναυσμα το ανωτέρω σχετικό (αποστέλλεται συνημμένα), με το οποίο η εν λόγω Ομοσπονδία διαμαρτύρεται για τις υπερβολικές χρεώσεις από την ΑΕΠΙ και ΓΕΑ, σημειώνουμε τα εξής:

Όπως γνωρίζετε, η Γενική Γραμματεία Εμπορίου, τόσο στο πλαίσιο εποπτείας των Επιμελητηρίων, αλλά και γενικότερα στην προσπάθεια μείωσης του κόστους λειτουργίας των επιχειρήσεων, έχει μεγάλο ενδιαφέρον για ενημέρωση επί του ανωτέρω θέματος.

Προς τούτο, παρακαλούμε, όπως σας γνωρίσαμε και τηλεφωνικά, να έχουμε ενημέρωση και από μέρους σας, ως εκπροσώπου της Κ.Ε.Ε.Ε. για επικοινωνία με φορείς, σχετικά με το θέμα προκειμένου να συγκεντρώσουμε κάθε πληροφορία ώστε να προβούμε σε σχετική εισήγηση στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου μας, η οποία μας έχει ζητηθεί.

Ο Διευθυντής

Γεώργιος Λιώρης

2.2

ΣΧΕΔΙΟ

Αναρτητέα στο διαδίκτυο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΕΠΟΠΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
Ταχ. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 20
Ταχ. Κώδικας: 106 82
Πληροφορίες: Ευαγγελία Τζατζάφη
Τηλέφωνο: 2131322415
Φαξ: 210 8201415
Email: dd@culture.gr

Αθήνα, 19 Δεκεμβρίου 2013

Αριθμ. Πρωτ.:

ΥΠΠΟΑ/ΓΔΔΥ/ΔΙΟΙΚ/ΤΔΠΕΦ/

250529/35794/
29643/1687

ΚΟΙΝ.:

Όλους τους αναφερόμενους στην παρούσα απόφαση φορείς

ΘΕΜΑ: Συγκρότηση Εθνικής Επιτροπής Διαλόγου για τα Πνευματικά και Συγγενικά Δικαιώματα και τη Δημόσια Εκτέλεση

ΑΠΟΦΑΣΗ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α) του Ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (ΦΕΚ 25/Α/04.03.1993), όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4212/2013 (ΦΕΚ 257/Α/03.12.2013)
 - β) του άρθρου 30 παρ. 6 του Ν. 2190/1994 «Σύσταση ανεξάρτητης αρχής για την επιλογή προσωπικού και ρύθμιση θεμάτων διοίκησης» (ΦΕΚ 28/Α/03.03.1994)
 - γ) του Π.Δ. 191/2003 «Οργανισμός Υπουργείου Πολιτισμού» (ΦΕΚ 146/Α/13.06.2003)
 - δ) του Π.Δ. 118/2013 «Τροποποίηση του ΠΔ 85/2012 (Α' 141) – Τόρση Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού και μετονομασία των Υπουργείων...» (ΦΕΚ 152/Α/25.06.2013)
 - ε) του Π.Δ. 119/2013 «Διορισμός Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ 153/Α/25.06.2013).
2. Τα πρακτικά της ΑΔ' Συνεδρίασης της Ολομέλειας της Βουλής στις 21.11.2013.
3. Το αριθμ. ΥΠΠΟΑ/ΓΡΥΠ/233036/5637/02.12.2013 έγγραφο του Γραφείου Υπουργού Πολιτισμού & Αθλητισμού, σχετικά με συγκρότηση Εθνικής Επιτροπής Διαλόγου για τα Πνευματικά Δικαιώματα και τη Δημόσια Διαβούλευση.

Αποφασίζουμε

Ι. Συγκροτούμε Εθνική Επιτροπή Διαλόγου για τα Πνευματικά και Συγγενικά Δικαιώματα και τη Δημόσια Εκτέλεση αποτελούμενη από εκπροσώπους φορέων χρηστών έργων ή/και αντικειμένων που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ως ακολούθως:

Α. Φορείς χρηστών

1. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε. (Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών, Βιοτεχνών και Εμπόρων Ελλάδας)
2. Ε.Ι.ΤΗ.Σ.Ε.Ε. (Ένωση Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας)
3. Ε.Π.Ε.Κ. (Ένωση Περιφερειακών Καναλιών Ελλάδος)
4. Κ.Ε.Ε.Ε. (Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος)
5. Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος
6. Π.Ε.Ι.ΡΑ.Σ. (Πανελλήνια Ένωση Ιδιοκτητών Ραδιοφωνικών Σταθμών)

7. Σ.Ε.Τ.Ε. (Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων)
8. Ένωση Ιδιοκτητών Ενημερωτικών Περιφερειακών Σταθμών Ελλάδος
9. Ένωση Ιδιοκτητών Ραδιοσταθμών Μακεδονίας – Θράκης
10. Ένωση Τηλεοράσεων Ελληνικής Περιφέρειας
11. Ένωση Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοφωνικών Σταθμών Αττικής (ΕΙΙΡΣΑ)
12. Ένωση Τηλεοπτικών Σταθμών Εμβέλειας Αττικής
13. Ένωση Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοφωνικών Σταθμών Θεσσαλονίκης

B. ΚΕΔΕ (Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος)

Γ. Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης

1. Α.Ε.Π.Ι. (Ανώνυμη Εταιρεία Πνευματικής Ιδιοκτησίας που εκπροσωπεί τους συνθέτες και στιχουργούς)
2. Αθηνά (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους σκηνοθέτες και σεναριογράφους)
3. Απόλλων (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους μουσικούς)
4. Αυτοδιαχείριση (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους συνθέτες και στιχουργούς)
5. Grammo (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους παραγωγούς φωνογραφημάτων)
6. Διόνυσος (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους ηθοποιούς)
7. Ερατώ (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους τραγουδιστές/ερμηνευτές)

II. Οι ως άνω φορείς χρηστών και οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης θα εκπροσωπούνται και θα συμμετέχουν στις εργασίες της Επιτροπής δια του Προέδρου τους και ενός νομικού συμβούλου έκαστος. Σε περίπτωση καλύμματος του Προέδρου θα ορίζεται αναπληρωτής του. Τα ονόματα των Προέδρων, αναπληρωτών τους και νομικών συμβούλων θα πρέπει να κατατεθούν κατά την πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής στην Προεδρό της.

III. Πρόεδρος της Επιτροπής ορίζεται η Ειρήνη Σταματούδη, LL.M, Ph.D, Διευθύντρια του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.), η οποία θα συνεπικουρείται στο έργο της από Ομάδα Υποστήριξης που θα αποτελείται από τις Μαρία Γ. Σινανίδου, Δικηγόρο, Int. IP LL.M, Επιστημονική Συνεργάτιδα Ο.Π.Ι., Ζωή Μαυροσκότη, Δικηγόρο και Γεωργία Μάλαμα, Δικηγόρο. Οι κ.κ. Ζωή Μαυροσκότη και Γεωργία Μάλαμα θα εκτελούν και χρέη Γραμματέα.

IV. Στην Επιτροπή μπορεί ο Υπουργός Πολιτισμού & Αθλητισμού, με νεότερη απόφασή του να προσθέτει οποιοδήποτε φορέα ή πρόσωπο κρίνει απαραίτητο, το οποίο να παρουσιάζει συνάφεια με τους σκοπούς της Επιτροπής, εάν δεν αποτελεί μέλος Ένωσης ή Οργανισμού, ο οποίος αποτελεί ήδη μέλος της Επιτροπής.

V. Έργο της Επιτροπής είναι η διερεύνηση τυχόν προβλημάτων στον τομέα της δημόσιας εκτέλεσης στην Ελλάδα έργων και αντικειμένων που εγσωματώνουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα και η άντληση σχετικών συμπερασμάτων με σκοπό την επίλυσή τους.

VI. Οι εργασίες της Επιτροπής θα ξεκινήσουν στις 8 Ιανουαρίου 2014 και θα διαρκέσουν για δύο (2) μήνες.

VII. Η Επιτροπή θα είναι άμισθη.

ΕΠΙΧ.	ΠΡ. ΤΗΝΗ.	ΠΡ. Δ/ΝΣΗ	Γ. Δ/ΤΗΣ	Γ. ΓΡΑΜ.
13/8/13	18/12/13	18-12	18/12	18/12/13

Ε. Π. Ι.

Ο Υπουργός

Πάνος Παναγιωτόπουλος

Αθήνα, 23.12.2013
Αρ. Πρωτ. 21601/2013

Αξιότιμες/οι κυρίες και κύριοι,

Στις 19/12/2013 υπεγράφη η υπ' αριθμόν ΥΠΠΟΑ/ΓΔΔΥ/ΔΙΟΙΚ/ΤΔΠΕΦ/250529/35794/29673/1687 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού με την οποία συστήνεται Εθνική Επιτροπή Διαλόγου για τα Πνευματικά και Συγγενικά Δικαιώματα και τη Δημόσια Εκτέλεση (βλ. συνημμένη την Απόφαση). Η Επιτροπή αποτελείται από εκπροσώπους φορέων χρηστών έργων ή/και αντικειμένων που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα, την ΚΕΔΕ και εκπροσώπους οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών ως ακολούθως:

Α. Φορείς χρηστών

1. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε. (Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών, Βιοτεχνών και Εμπόρων Ελλάδας)
2. Ε.Ι.Τ.Η.Σ.Ε.Ε. (Ένωση Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας)
3. Ένωση Ιδιοκτητών Ενημερωτικών Περιφερειακών Σταθμών Ελλάδας
4. Ένωση Ιδιοκτητών Ραδιοσταθμών Μακεδονίας-Θράκης
5. Ε.Π.Ε.Κ. (Ένωση Περιφερειακών Καναλιών Ελλάδος)
6. Κ.Ε.Ε.Ε. (Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος)
7. Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος
8. Π.Ε.Ι.Ρ.Α.Σ. (Πανελλήνια Ένωση Ιδιοκτητών Ραδιοφωνικών Σταθμών)
9. Σ.Ε.Τ.Ε. (Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων)
10. Ένωση Τηλεοράσεων Ελληνικής Περιφέρειας
11. Ένωση Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοφωνικών Σταθμών Αττικής (ΕΙΠΣΑ)
12. Ένωση Τηλεοπτικών Σταθμών Εμβέλειας Αττικής
13. Ένωση Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοφωνικών Σταθμών Θεσσαλονίκης

Β. ΚΕΔΕ (Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος)

Γ. Οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης

1. Α.Ε.Π.Ι. (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους συνθέτες και στιχουργούς)
2. Αθηνά (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους σκηνοθέτες και σεναριογράφους)

3. Απόλλων (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους μουσικούς)
4. Αυτοδιαχείριση (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους συνθέτες και στιχουργούς)
5. Grammo (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους παραγωγούς φωνογραφημάτων)
6. Διόνυσος (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους ηθοποιούς)
7. Ερατώ (Οργανισμός που εκπροσωπεί τους τραγουδιστές/ερμηνευτές)

Σύμφωνα με την ως άνω Απόφαση στην Επιτροπή συμμετέχουν μόνον ο Πρόεδρος καθενός των ανωτέρω φορέων (και σε περίπτωση καλύματος αυτού ο αναπληρωτής του) καθώς και ένας νομικός σύμβουλος.

Στη βάση των ανωτέρω θα θέλαμε να σας καλωσορίσουμε στην εν λόγω Επιτροπή και να ευχηθούμε μία αγαστή και εποικοδομητική συνεργασία όλων.

Προκειμένου να συντονίσουμε τις εργασίες της Επιτροπής και να ανταποκριθούμε στα στενά χρονικά της περιθώρια παρακαλούμε να μας αποστείλετε τα ονοματεπώνυμα των προσώπων που θα συμμετέχουν σύμφωνα με τα ανωτέρω (Πρόεδρος, αναπληρωτής και νομικός σύμβουλος), τα τηλέφωνα επικοινωνίας τους (σταθερά και κινητά) καθώς και τις ηλεκτρονικές διευθύνσεις τους.

Η επικοινωνία με τα μέλη της Επιτροπής θα γίνεται μέσω των ηλεκτρονικών διευθύνσεων που θα μας παρέχετε. Σε περίπτωση που επιθυμείτε κάποιον άλλο τρόπο επικοινωνίας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε σχετικά.

Τα στοιχεία επικοινωνίας με την Πρόεδρο της Επιτροπής και την Ομάδα Εργασίας είναι τα ακόλουθα:

Τηλεφωνικό κέντρο Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ): 2132147800

Φαξ ΟΠΙ: 210 82 53 732

E-mail ΟΠΙ: legal@opi.gr και

Προσωπικό E-mail Προέδρου: stamatoudi@syrigos.gr

Παρακαλούμε για επίσημη αλληλογραφία να χρησιμοποιείτε και τις δύο προαναφερόμενες διευθύνσεις.

Οι εργασίες της Επιτροπής θα διαρκέσουν δύο (2) μήνες (Ιανουάριο και Φεβρουάριο 2014) ενώ επισήμως ξεκινούν από 8 Ιανουαρίου 2014. Η Επιτροπή θα συνεδριάσει στο Αμφιθέατρο του Υπουργείου Πολιτισμού (Μπουμπουλίνας 20-22), 10:00 με 13:00, στις κάτωθι ημερομηνίες:

- 1^η συνεδρίαση: Πέμπτη 9/1 (ώρα έναρξης: 11:00 – 14.00)
- 2^η συνεδρίαση: Τετάρτη 15/1
- 3^η συνεδρίαση: Πέμπτη 23/1
- 4^η συνεδρίαση: Πέμπτη 30/1
- 5^η συνεδρίαση: Πέμπτη 6/2
- 6^η συνεδρίαση: Πέμπτη 13/2
- 7^η συνεδρίαση: Πέμπτη 20/2
- 8^η συνεδρίαση: Τρίτη 25/2

Κατά τη διάρκεια των εργασιών δεν θα τηρούνται πρακτικά.

Σκοπός της Επιτροπής είναι να συζητηθούν ζητήματα που σχετίζονται με τη δημόσια εκτέλεση στην Ελλάδα έργων και αντικειμένων που ενσωματώνουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα και να αντληθούν συμπεράσματα ή να διερευνηθούν λύσεις.

Κατά την 1^η συνεδρίαση (Πέμπτη 9/1) θα οριστικοποιηθούν τα θέματα της ημερήσιας διάταξης (ήτοι ατζέντας) στη βάση της οποίας θα διεξαχθεί η συζήτηση και θα εκπονηθούν οι εργασίες της Επιτροπής. Επίσης οι φορείς θα κληθούν να κάνουν μία πολύ σύντομη παρουσίαση σε σχέση με το ποιοι είναι, ποιους εκπροσωπούν, τη σχέση τους με τυχόν άλλους φορείς στην ίδια κατηγορία, τη νομική τους μορφή και το είδος εκπροσώπησης των μελών τους. Προκειμένου αυτό να γίνει άμεσα, παρακαλούμε όπως μας αποστείλετε σχετικά θέματα προς συμπερίληψη έως τη Δευτέρα 6 Ιανουαρίου. Προτείνουμε να μην ακολουθήσετε μία μαξιμαλιστική προσέγγιση δεδομένου ότι όσο λιγότερα θέματα βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη τόσο ουσιαστικότερη και αποδοτικότερη θα είναι η συζήτηση ως προς τα θέματα αυτά.

Μετά την οριστικοποίηση της 'ατζέντας' θα σας ζητηθεί η υποβολή σχετικών υπομνημάτων επί των θεμάτων της, τα οποία θα κοινοποιηθούν σε όλους τους φορείς προκειμένου να απαντήσουν όσοι επιθυμούν επί αυτών προσκομίζοντας σχετικά στοιχεία. Σας το γνωρίζουμε εκ των προτέρων ώστε να αρχίσετε να προετοιμάζετε δεδομένου ότι οι προθεσμίες είναι ασφυκτικές. Σε περίπτωση που κάποιος από εσάς είστε σε θέση να καταθέσετε κοινό υπόμνημα με άλλους συμμετέχοντες φορείς επί των θεμάτων της ατζέντας, θα σας παρακαλούσαμε να το πράξετε για διευκόλυνση των εργασιών της Επιτροπής και της άντλησης συμπερασμάτων.

Κατά τη 2η συνεδρίαση (Τετάρτη 15/1) οι φορείς θα κληθούν να παρουσιάσουν τις θέσεις και τις απόψεις τους επί των θεμάτων της ατζέντας στο πλαίσιο μίας 8λεπτης παρουσίας. Κατά την 3η συνεδρίαση (Πέμπτη 23/1) θα διεξαχθεί συζήτηση και απόψεις επί όσων θα έχουν ακουστεί κατά τη δεύτερη συνεδρίαση στη βάση -ει δυνατόν- συγκεκριμένων στοιχείων και παραδειγμάτων. Καλό θα ήταν κατά τη συνεδρίαση αυτή να γίνουν προτάσεις από τους συμμετέχοντες φορείς για επίλυση τυχόν προβλημάτων και συζήτηση επί των προτάσεων αυτών.

Κατά την 4η και 5η συνεδρίαση (Πέμπτη 30/1 και Πέμπτη 6/2) θα διερευνηθεί η δυνατότητα επίτευξης κοινά αποδεκτής λύσης με τη μορφή συμπερασμάτων.

Το πρόγραμμα των επόμενων συνεδριών θα καθοριστεί από την πρόοδο που θα έχει επιτευχθεί έως εκείνη τη στιγμή.

Τα πορίσματα της Εθνικής Επιτροπής Διαλόγου για τα Πνευματικά και Συγγενικά Δικαιώματα και τη Δημόσια Εκτέλεση θα ανακοινωθούν εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος μετά τη λήξη των εργασιών της στη Διάρκη Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων.

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων για τη συνεργασία και σας ευχόμαστε ευτυχές και παραγωγικό το Νέο Έτος.

Η Πρόεδρος της Επιτροπής

Ειρήνη Σταματούδη

ΑΠΟ:

Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος (ΚΕΕΕ)

ΠΡΟΣ:

Αξιότιμον Υπουργό Πολιτισμού

Κο Πάνο Παναγιωτόπουλο

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣ:

Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.)

Υπόψιν:

-Αξιότιμου Προέδρου ΟΠΙ,

κ. Μιχαήλ Μαργαρίτη

-Αξιότιμης Διευθύντριας ΟΠΙ,

κας Ειρήνης Σταματούδη

Αθήνα, 20^η Νοεμβρίου 2013

ΘΕΜΑ: Αναλυτικό υποβαλλόμενο υπόμνημα αναφορικά με τις απόψεις της ΚΕΕΕ ως προς τους όρους παραχώρησης σε επιχειρήσεις-μέλη της ΚΕΕΕ άδειας δημόσιας εκτέλεσης/παρουσίασης στο κοινό, έργων των μελών των Οργανισμών Συλλογικής διαχείρισης.

Αξιότιμε κ. Υπουργέ,

Δυνάμει της με στοιχεία 1936/18.09.2013 απόφασης της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος (ΚΕΕΕ), ανατέθηκε στη δικηγορική εταιρεία «Αρχοντούλα Παπαπαναγιώτου & Συνεργάτες», η νομική υποστήριξη της ΚΕΕΕ αναφορικά με το ζήτημα των όρων παραχώρησης άδειας δημόσιας εκτέλεσης και παρουσίασης στο κοινό, έργων των μελών Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (εφεξής ΟΣΔ) προς χρήστες/εμπορικές επιχειρήσεις, που είναι μέλη της ΚΕΕΕ, καθώς και αναφορικά με τα πρόσφορα νομικά μέσα επίλυσης των σχετικών διαφορών.

Στο πλαίσιο αυτό και μετά την πραγματοποίηση την 7^η Νοεμβρίου 2013 της συνάντησής μας στα γραφεία του Υπ.Πολιτισμού με τους νομικούς συμβούλους σας, παραθέτουμε δια του παρόντος τη βασική επιχειρηματολογία της ΚΕΕΕ αναφορικά με την αδήριτη πλέον ανάγκη αναδιαμόρφωσης των όρων παραχώρησης άδειας δημόσιας εκτέλεσης και παρουσίας στο κοινό έργων των μελών όλων των ΟΣΔ που εμπλέκονται με την είσπραξη του δικαιώματος δημόσιας εκτέλεσης/παρουσίας στο κοινό ΟΣΔ (ενδεικτικά αναφερομένων των εξής: ΑΕΠΙ, ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΓΕΑ, ΑΘΗΝΑ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ):

1.0 Ποιά είναι η ΚΕΕΕ και το πρόβλημα επιβίωσης των μελών της:

Η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος εκπροσωπεί στο εσωτερικό και στο εξωτερικό συνολικά 59 Επιμελητήρια, ήτοι έχει ως μέλη της το σύνολο των επιμελητηρίων που καλύπτουν ολόκληρη τη χώρα: Εμπορικά - Βιομηχανικά - Βιοτεχνικά και Επαγγελματικά. Μέσω αυτού του δικτύου η ΚΕΕΕ εκπροσωπεί το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου της χώρας: των 880 χιλιάδων ελληνικών επιχειρήσεων. Η ΚΕΕΕ, όπως και τα Επιμελητήρια - μέλη της, είναι ο συνδεδετικός κρίκος που ενώνει τις επιχειρήσεις με τη δημόσια διοίκηση και ο επίσημος χώρος διαλόγου ανάμεσα στη πολιτεία και τις παραγωγικές τάξεις.

Μέσω της υποβολής και προώθησης των διαφόρων αιτημάτων της επιχειρηματικής τάξης, μπορεί να παρεμβαίνει στις διαδικασίες για τη λήψη αποφάσεων που αφορούν στα επιχειρηματικά θέματα και προβλήματα και να συμβάλλει ουσιαστικά στη διαμόρφωση της οικονομικής πολιτικής. Η ΚΕΕΕ άλλωστε αποτελεί - μέσω των κατά τόπους Επιμελητηρίων - τον μοναδικό φορέα στην Ελλάδα, που εκπροσωπεί και εκφράζει το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου και κατ' επέκταση του συνόλου των παραγωγικών τάξεων (εμπορικές, βιοτεχνικές, επαγγελματικές, βιομηχανικές επιχειρήσεις, ως και επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών).

Τα τελευταία χρόνια, ο επιχειρηματικός κόσμος δίνει μια άνιση μάχη ενάντια στην οικονομική κρίση, η οποία έχει δημιουργήσει ασφυκτικές συνθήκες για όλους τους κλάδους της αγοράς. Ανάμεσα στην πλειάδα των προβλημάτων που μαστίζουν το χώρο είναι η εξοντωτική πολιτική (που αγγίζει τα όρια της κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης), την οποία ακολουθούν οι ΟΣΔ (ενδεικτικά αναφέρονται οι κυριότεροι όπως

ΑΕΠΙ, ΓΕΑ, ΑΘΗΝΑ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ) σε σχέση με την επιβολή και είσπραξη αμοιβών υπέρ των δικαιούχων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων για τη δημόσια εκτέλεση/παρουσίαση στο κοινό των έργων τους από τις κατά τόπους ελληνικές επιχειρήσεις, που παρουσιάζουν μουσικά ή οπτικοακουστικά έργα στο πλαίσιο της εμπορικής δραστηριότητάς τους εντός των εμπορικών καταστημάτων τους. Η ΚΕΕΕ και τα μέλη της σέβονται απόλυτα τα δικαιώματα των πνευματικών δημιουργών και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και αναγνωρίζουν φυσικά την υποχρέωσή τους προς καταβολή δικαιωμάτων δημόσιας εκτέλεσης στους ΟΣΔ που εκπροσωπούν τους άνω δικαιούχους. Ωστόσο, αυτό που επιδιώκουν ως αδήριτη πλέον ανάγκη, αλλά και ως επιβαλλόμενη μόνη δίκαιη λύση, είναι να καταβάλουν ποσά που είναι εύλογα και ανταποκρινόμενα στις ισχύουσες σήμερα οικονομικοπολιτικές συνθήκες.

Το υπό εξέταση ζήτημα αποτελεί για την ΚΕΕΕ ζήτημα απόλυτης προτεραιότητας, στο βαθμό που συνεχεται άρρηκτα με την βιωσιμότητα εκατοντάδων επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Για το λόγο αυτό, ομόφωνα, τα κατά τόπους Επιμελητήρια, προχώρησαν σε σύσταση Ειδικής Επιτροπής παρακολούθησης και υλοποίησης ζητημάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, δυνάμει της με αριθμό 1010/22.04.2013 Απόφασής της ΚΕΕΕ, η οποία και μας εξουσιοδότησε να υποβάλλουμε το παρόν υπόμνημά μας, στο οποίο περιγράφεται επακριβώς η περιγραφόμενη ανωτέρω κατάσταση και το άδικο και προβληματικό, όπως καταδεικνύεται κατωτέρω, ισχύον σήμερα σχετικό νομοθετικό πλαίσιο, προτάσσεται η αναγκαιότητα συγκεκριμένων νομοθετικών τροποποιήσεων και προτείνονται συγκεκριμένοι τρόποι αντιμετώπισης των προβλημάτων που ανακύπτουν για την ΚΕΕΕ και τα μέλη της.

2.0 Ποιο είναι έως σήμερα το ισχύον νομοθετικό καθεστώς και η πραγματική κατάσταση όσον αφορά την είσπραξη του δικαιώματος δημόσιας εκτέλεσης :

Με βάση την ισχύουσα μέχρι σήμερα πραγματική κατάσταση και το μέχρι σήμερα ισχύον νομοθετικό πλαίσιο (βλ. άρθρο 56 παρ.2 και 3 του Ν. 2121/1993), ούτε ο ΟΠΙ ούτε και οιοσδήποτε άλλος φορέας ή αρχή προβαίνει σε έλεγχο ή έγκριση των αμοιβολογίων που μονομερώς συντάσσουν και επιβάλλουν στους χρήστες οι εμπλεκόμενοι με την είσπραξη της αμοιβής για δημόσια εκτέλεση/παρουσίαση στο κοινό ΟΣΔ. Με άλλα λόγια, οι ΟΣΔ, με μονη τους υποχρέωση τη δημοσίευση σε

τρεις εφημερίδες, συντάσσουν μονομερώς τα εν λόγω αμοιβολόγια, χωρίς κανέναν προέλεγχο ή προέγκριση και χωρίς καμία υποχρέωση προηγούμενης συλλογικής διαπραγμάτευσης με τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των χρηστών.

Η μόνη πρόβλεψη στον ισχύοντα νόμο είναι ο δυνητικός (και όχι υποχρεωτικός) διορισμός διαιτητή, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών, για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής (βλ. άρθρο 56 παρ. 3 του νόμου 2121/1993 που προβλέπει το εξής: «Οργανώσεις αντιπροσωπευτικές των χρηστών και οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να συμφωνήσουν εγγράφως, και πριν ανακύψει διαφωνία, τον ορισμό ενός προσώπου, καθοριζόμενου ονομαστικώς ή βάσει ιδιότητας, ως διαιτητή για τον καθορισμό του ποσού της αμοιβής που οφείλει να καταβάλει ο χρήστης...»). Ωστόσο, η «δυνητικότητα» της διάταξης αυτής έχει μέχρι σήμερα σαν συνέπεια την καθολική ΜΗ εφαρμογή της. Με άλλα λόγια, ο ελληνικός Νόμος αναφέρεται σε μια απλή δυνατότητα αποφεύγοντας να θεσμοθετήσει περαιτέρω το status των οργανώσεων χρηστών στο πεδίο των διαπραγματεύσεων με τους ΟΣΔ. Πιο συγκεκριμένα, δεν προβλέπεται υποχρέωση διαπραγμάτευσης με τις εν λόγω οργανώσεις, ενώ η ατέλεια της ρύθμισης μιας δεσμευτικότερης διαπραγματευτικής-συμβατικής σχέσης μεταξύ ΟΣΔ και οργανώσεων Χρηστών, ουσιαστικά επιτείνεται από την απουσία δεσμευτικού διαιτητικού ή ρυθμιστικού οργάνου σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ ΟΣΔ και χρήστη. Δηλαδή, στην Ελληνική νομοθεσία δεν προβλέπεται μόνον μια αποδυναμωμένη απλή δυνατότητα σύναψης σύμβασης μεταξύ ΟΣΔ και οργανώσεων χρηστών, αλλά, επιπρόσθετα, η όποια υπαγωγή σε διαιτητική διαδικασία προϋποθέτει κοινή συμφωνία υπαγωγής. Με τον τρόπο αυτό, η πλευρά των Χρηστών αδυνατεί να προσφύγει μονομερώς σε ένα όργανο αποτελεσματικής διευθέτησης των διαφορών, που τυχόν ανακύπτουν κατά τη διαπραγμάτευση με τους ΟΣΔ.

Συνακόλουθα:

- χωρίς ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ με τους χρήστες,
- χωρίς ΚΑΝΕΝΑΝ ΠΡΟΕΛΕΓΧΟ/ΠΡΟΕΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΟΛΟΓΙΩΝ και
- χωρίς ΚΑΜΙΑ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ για τον καθορισμό των αμοιβολογίων,

οι ΟΣΔ μονομερώς επιβάλλουν στους χρήστες το ύψος των αμοιβών που μόνοι τους αποφασίζουν, συντάσσουν και δημοσιεύουν.

Με βάση το ισχύον μέχρι σήμερα νομοθετικό πλαίσιο, σε περίπτωση που κάποιος χρήστης διαφωνεί ως προς το ύψος της αξιούμενης από έναν οργανισμό αμοιβής (όπως αυτή αποτυπώνεται στα κατά τα άνω «αυθαίρετα» και μονομερώς επιβαλλόμενα αμοιβολόγια), το μόνον μέσο άμυνας που του δίνει ο νόμος είναι η άσκηση αίτησης στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων βάσει του άρθρου 56 παρ.2 εδαφ.β του Ν. 2121/1993, υπό τις εκεί προβλεπόμενες προϋποθέσεις, οι οποίες καθιστούν –όπως καταδεικνύουμε αμέσως κατωτέρω- και αυτό το μέσο ανεπαρκές για την προάσπιση των συμφερόντων του χρήστη. Πιο αναλυτικά η διάταξη του άρθρου 56 παρ.2 εδαφ.β του Ν. 2121/1993 αφορά μόνο στην περίπτωση που ο χρήστης ισχυρίζεται ότι η αμοιβή που αξιώνει ο οργανισμός είναι προφανώς «δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις» και όχι στην περίπτωση που ο χρήστης ισχυρίζεται ότι η αμοιβή που αξιώνει ο οργανισμός είναι προφανώς «μη εύλογη» συνεκτιμωμένων των ισχυουσών οικονομικοπολιτικών συνθηκών και λοιπών κριτηρίων στάθμισης των εκατέρωθεν συμφερόντων. Με δεδομένο ότι η εν λόγω διάταξη αναφέρεται στη «συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή» και όχι στην «εύλογη» αμοιβή, το δικάζον δικαστήριο ΔΕΝ έχει δικαιοδοσία (ακόμη και κατά την τακτική διαδικασία κατά την οποία αποφασίζει οριστικά περί της αμοιβής) να ορίσει το ύψος της αμοιβής που θα ήταν «εύλογο» ή «δίκαιο», αλλά περιορίζεται να διαπιστώσει αποκλειστικά και μόνον αν η αξιούμενη από τον οργανισμό αμοιβή είναι ανάλογη προς τη «συνήθως καταβαλλόμενη». Δεδομένου δε ότι ως «συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή» θεωρείται-κρίνεται αυτή που έως σήμερα εισπράττουν οι ΟΣΔ, ήτοι τα αμοιβολόγια τους, μπορεί κανείς εύκολα να καταλάβει ότι και η διάταξη του άρθρου 56 παρ.2 εδαφ.β καθίσταται ανεφάρμοστη πρακτικά για τον χρήστη, αφού το δικάζον δικαστήριο δεν δύναται να διαμορφώσει και να κρίνει το «εύλογο» της αξιούμενης από τον ΟΣΔ αμοιβής, αλλά μόνον το ανάλογο με το «συνήθως καταβαλλόμενο» ήτοι το ανάλογο με τα μη εύλογα αμοιβολόγια των ΟΣΔ. Με άλλα λόγια, το Δικαστήριο δεσμεύεται να διαπιστώσει απλώς και μόνον εάν η αξιούμενη αμοιβή είναι ανάλογη του «του συνήθως καταβαλλόμενου» ποσού, δηλαδή ουσιαστικά εάν είναι ανάλογη με το ίδιο το αμοιβολόγιο του ΟΣΔ

που αποτελεί αντικείμενο αμφισβήτησης. Πρόκειται δηλαδή για μια κυκλική διαδικασία όπου η αμφισβήτηση του αμοιβολογίου καταλήγει σε εξαναγκαστική εφαρμογή του. Το αδιέξοδο είναι καταφανές.

Από όλα τα ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι το ισχύον σήμερα νομοθετικό καθεστώς πάσχει και χρήζει τροποποιήσεων, ως κατωτέρω προσδιορίζεται, ιδιαίτερα εάν συγκριθεί με το αντίστοιχο νομοθετικό καθεστώς άλλων ευρωπαϊκών νομοθεσιών επί των ίδιων ζητημάτων (βλ. αμεσως επόμενο κεφάλαιο).

3.0 Συγκριτική Ανάλυση σε σχέση με άλλες ευρωπαϊκές νομοθεσίες

3.1 Διαδικασίες εξισορρόπησης συμφερόντων μεταξύ ΟΣΔ και Χρηστών, υπό το φως του συγκριτικού δικαίου:

Η εξισορρόπηση των συμφερόντων μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών επιτυγχάνεται, σε μια σειρά χωρών της Ευρώπης με τα εξής γενικά εργαλεία :

Α. Θεσμοθέτηση υποχρέωσης των ΟΣΔ να συνάπτουν συμβάσεις με συλλογικούς φορείς χρηστών, ούτως ώστε οι καταρτιζόμενες συμφωνίες να «σχηματίζουν» αμοιβολόγια πάγιας ισχύος. Με τον τρόπο αυτό, υφίσταται μια «συλλογικοποίηση» της συμβατικής σχέσης ΟΣΔ και χρηστών, υπό την έννοια ότι συνάπτονται συμφωνίες που έχουν status «συλλογικής σύμβασης».

Β. Διοικητικός καθορισμός από ειδικές επιτροπές, του ύψους των αμοιβών που εισπράττονται από τους ΟΣΔ ή διοικητική έγκριση των αμοιβολογίων που συντάσσουν.

Γ. Θεσμοθέτηση ειδικών οργάνων επίλυσης διαφορών (tribunals) ή διαιτητικών οργάνων που επιλαμβάνονται σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών.

Ως παρενθετική συγκριτική παρατήρηση σε σχέση με τα παραπάνω, είναι καταφανές ότι τα παραπάνω «εργαλεία» ουσιαστικά διαμορφώνουν αντίστοιχα και τη φυσιογνωμία και λειτουργία των ΟΣΔ. Στην Ελλάδα, εν πολλοίς, η φυσιογνωμία των ΟΣΔ έχει ταυτιστεί με έναν «δικηγορικό» μηχανισμό «είσπραξης δικαιωμάτων», γεγονός που αποτελεί καθαρά ελληνική ιδιοτυπία, καθώς σε κανένα άλλο κράτος δεν συναντάται μια παρόμοια κατάσταση. Πράγματι, η «δικηγορική»/εισπρακτική αυτή φυσιογνωμία, αλλοιώνει τον σημαντικό ρόλο που επιτελούν οι ΟΣΔ,

δημιουργεί πρόσθετες συνθήκες «διαμάχης» και εκατέρωθεν «επιθετικότητας» ανάμεσα στους ΟΣΔ και τους χρήστες, ενώ ουσιαστικά καθιστά τα Ελληνικά Δικαστήρια το κυρίαρχο μέσο είσπραξης δικαιωμάτων εκ μέρους των ΟΣΔ. Υπενθυμίζουμε ότι, όπως έχουμε αναπτύξει πιο πάνω, στην πραγματικότητα, η προσφυγή στα Δικαστήρια εκ μέρους των χρηστών που αμφισβητούν τα ποσά που τους ζητούνται από τους ΟΣΔ, δεν αποτελεί, στην ελληνική περίπτωση, μέσο αποτελεσματικής επίλυσης των διαφορών, αλλά μέσο επιβεβαίωσης της απόλυτης εξουσίας των ΟΣΔ να επιβάλλουν τα αμοιβολόγια που οι ίδιοι μονομερώς καταρτίζουν (αφού το Δικαστήριο κατ' άρθρο 56 παρ.2 Ν.2121/1993 καλείται να εφαρμόσει το μέτρο της «συνήθως καταβαλλόμενης» αμοιβής, δηλαδή της αμοιβής που οι ΟΣΔ μονομερώς καθορίζουν ότι είναι καταβλητέα στις αντίστοιχες περιπτώσεις). Κατ' αποτέλεσμα, οι ΟΣΔ μετατρέπονται σε συσσωρευτές και διανομείς μιας τεράστιας δικηγορικής ύλης ανά την επικράτεια, η οποία καταλήγει στα Ελληνικά Δικαστήρια (τα οποία άλλωστε αδυνατούν να επιλύσουν με πρόσφορο τρόπο την διαφορά μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών), επιβαρύνοντας το φόρτο των Δικαστηρίων, τους ίδιους τους ΟΣΔ (αυξάνοντας κατακόρυφα τα διαχειριστικά τους έξοδα) και τους χρήστες (που υποβάλλονται και αυτοί σε σημαντικά νομικά έξοδα). Όπως θα καταφανεί πιο κάτω, μια διαδικασία συλλογικής διαπραγμάτευσης και σύναψης συλλογικής σύμβασης θα λειτουργήσει ευεργετικά για όλο τον κύκλο των εμπλεκομένων. Είναι προφανές δε, ότι μια τέτοια λύση είναι και προς το συμφέρον των ΟΣΔ, αφού με τον τρόπο αυτό θα διαχειριστικά τους κόστη θα μειώνονταν ραγδαία.

Ύστερα από την παραπάνω παρενθετική επισήμανση, και επανερχόμενοι στο ζήτημα των ευρωπαϊκών νομοθεσιών, παρατηρούμε ότι σε κάποιες νομοθεσίες (κυρίως στη Γερμανία, για την οποία γίνεται εκτενής ανάλυση πιο κάτω), συναντούμε μία συνδυαστική χρήση των παραπάνω «εργαλείων» εξισορρόπησης συμφερόντων μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών. Σε άλλες νομοθεσίες, έχουν θεσπισθεί, κατά περίπτωση, κάποια από τα παραπάνω «εργαλεία».

Στην ανάλυση που ακολουθεί, παρουσιάζεται η κατά περίπτωση ύπαρξη/θέσπιση καθενός από τα παραπάνω «εργαλεία» εξισορρόπησης, σε μερικές κομβικές ευρωπαϊκές νομοθεσίες. Τέλος, παρουσιάζονται οι «τάσεις» ρύθμισης που

διαμορφώνονται σε επίπεδο Ε.Ε., εν όψει της πρόθεσης έκδοσης Ευρωπαϊκής Οδηγίας που θα αφορά ειδικά σε ζητήματα λειτουργίας ΟΣΔ, καθώς και οι σημαντικές απόψεις που έχουν κατατεθεί στο πλαίσιο δημόσιας διαβούλευσης που συναρτάται με την διαμόρφωση της εν λόγω προτεινόμενης Οδηγίας της Ε.Ε. Η περίπτωση της Γερμανίας αναλύεται εκτενέστερα από τις άλλες νομοθεσίες ακριβώς επειδή παρουσιάζει έναν ενδεικτικό συνδυασμό εργαλείων εξισορρόπησης συμφερόντων που φαίνεται να λειτουργεί αποτελεσματικά, προς όφελος τόσο των χρηστών όσο και των ΟΣΔ.

3.1.1 Η περίπτωση της Γερμανίας

Στη Γερμανία η ίδρυση και λειτουργία, καθώς και τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις ενός Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης διέπονται από τις διατάξεις ενός ειδικού – εν αντιθέσει με την Ελλάδα – νόμου (Urheberwahrnehmungsgesetz – εφεξής «UrhWG»).

α. Γενική εποπτεία

Η τήρηση και ορθή εφαρμογή των διατάξεων του UrhWG από τους ΟΣΔ τελεί υπό τη συνεχή επίβλεψη και τον έλεγχο του γερμανικού Οργανισμού Ευρεσιτεχνιών και Σημάτων (Deutsches Patent – und Markenamt – εφεξής «DPMA»). Η εποπτεία αυτή περιλαμβάνει ιδίως, σύμφωνα με το άρθρο 19 UrhWG, δικαίωμα πληροφόρησης και δικαίωμα ελέγχου εμπορικών στοιχείων εκ μέρους του DPMA, δικαίωμα συμμετοχής δια εντεταλμένου υπαλλήλου του DPMA στις Συνελεύσεις των Μελών και Διοικητικού Συμβουλίου¹. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 20 UrhWG, οι ΟΣΔ οφείλουν να γνωστοποιούν στο DPMA κάθε τροποποίηση του καταστατικού τους, του αμοιβολογίου τους, τις συλλογικές συμβάσεις που έχουν συνάψει, τις συμφωνίες που συνάπτουν με αλλοδαπούς ΟΣΔ, τα πρακτικά των συνελεύσεων των μελών και του Διοικητικού Συμβουλίου, τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, οιοσδήποτε δικαστικές ή λυιτές αποφάσεις δημοσίων αρχών που αφορούν σε

¹ Για την έκδοση, ωστόσο, άδειας λειτουργίας ενός ΟΣΔ, καθώς και για την ανάκληση μίας τέτοιας άδειας το DPMA σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 18 UrhWG συνεργάζεται υποχρεωτικά με την Εθνική Επιτροπή Ανταγωνισμού.

διαφορές στις οποίες συμμετείχε (ως διάδικος) ο εκάστοτε ΟΣΔ, εφόσον τους ζητηθεί από το DPMA.

β. Το άρθρο 11 UrhWG

Ιδιαίτερης σημασίας κρίνεται το άρθρο 11 UrhWG, το οποίο προβλέπει ότι οι ΟΣΔ **οφείλουν** να παρέχουν στους χρήστες άδεια χρήσης των έργων που εκπροσωπούν έναντι **εύλογης/κατάλληλης αμοιβής** (angemessene Verguetung).

Στο γερμανικό νόμο δεν δίδεται ορισμός της «εύλογης αμοιβής». Σύμφωνα με τη θεωρία και τη νομολογία (Dreier/Schulze/Schulze, Kommentar, §11 UrhWG, Wandtke/Bullinger/Gerlach, Kommentar §11 UrhWG, BGH GRUR, 1982,102,103, BGH GRUR, 1986,131,132) κριτήριο για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής θα πρέπει να είναι η ισοδυναμία μεταξύ παροχής και αντιπαροχής. Η εύλογη αμοιβή θα πρέπει να ορίζεται με τέτοιο τρόπο, ώστε η συμμετοχή των εμπλεκομένων μερών στα οφέλη που αποκομίζονται από την εκμετάλλευση του έργου να είναι ανάλογη. **Υποστηρίζεται δε η άποψη ότι τα αμοιβολόγια που συντάσσονται από τους ΟΣΔ δεν πρέπει να αποτελούν κριτήριο για το εύλογο ή μη μίας αμοιβής (Hausser, FuR, 1980, 57,66, Menzel, die Aufsicht uber die GEMA, 65).**

γ. Το άρθρο 12 UrhWG

Περαιτέρω, και σύμφωνα με το άρθρο 12 UrhWG, οι ΟΣΔ **υπέχουν υποχρέωση να συνάπτουν συλλογικές συμβάσεις με Ενώσεις Χρηστών** που διαθέτουν ικανό αριθμό μελών δια των οποίων (συλλογικών συμβάσεων) παραχωρείται σε αυτούς άδεια εκμετάλλευσης υπό οικονομικούς και λοιπούς **εύλογους** όρους. Οι ΟΣΔ απαλλάσσονται από την εν λόγω υποχρέωσή τους μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η σύναψη μίας τέτοιας συλλογικής σύμβασης είναι ιδιαίτερα δυσχερής για αυτούς και ιδίως όταν μία ένωση χρηστών δεν διαθέτει πολλά μέλη.

Το εν λόγω άρθρο καθιερώνει την υποχρεωτική σύναψη συλλογικής σύμβασης με τις ως άνω Ενώσεις, η οποία θα ορίσει τους βασικούς όρους υπό τους οποίους θα παραχωρεί εν συνεχεία δια της σύναψης ατομικών συμβάσεων άδεια εκμετάλλευσης στα μέλη της εκάστοτε Ένωσης. Εξυπακούεται ότι οι εν λόγω

ατομικές συμβάσεις βασίζονται και περιλαμβάνουν τους βασικούς όρους που έχουν προβλεφθεί στις κατά τα ως άνω συλλογικές συμβάσεις. Σε αρκετές περιπτώσεις, στις κατά τα ως άνω συλλογικές συμβάσεις εμπεριέχεται και σχέδιο των ατομικών συμβάσεων που θα συνάψουν οι ΟΣΔ με τα μέλη των εν λόγω ενώσεων.

Το εν λόγω άρθρο εξυπηρετεί τόσο τα συμφέροντα των ΟΣΔ όσο και τα συμφέροντα των χρηστών. Τα συμφέροντα των ΟΣΔ, καθόσον δια της σύναψης συλλογικών συμβάσεων δύνανται να μειώνουν τις διοικητικές τους δαπάνες και να μειώνουν συνακόλουθα τα διαχειριστικά τους κόστη με αποτέλεσμα να ευνοούνται και τα μέλη τους (ήτοι οι δικαιούχοι πνευματικών ή/και συγγενικών δικαιωμάτων), των δε χρηστών διότι οι μεμονωμένοι χρήστες αποφεύγουν τις χρονοβόρες διαπραγματεύσεις με τους ΟΣΔ και συνάπτουν συμβάσεις που βασίζονται στους όρους που έχουν διαπραγματευθεί και ορισθεί κατά τη σύναψη των κατά τα ως άνω συλλογικών συμβάσεων (Dreier/Schulze/Schulze, Urhebergesetz-Urheberwahrnehmungsgesetz-Kunsturhebergesetz, §12, par. 2) και ιδίως απολαμβάνουν την έκπτωση των αμοιβών του ΟΣΔ για τη χρήση των αδειοδοτούμενων έργων που κατά κανόνα διαπραγματεύονται και επιτυγχάνουν οι Ενώσεις Χρηστών κατά τη διαπραγμάτευση των ως άνω συλλογικών συμβάσεων. Κατά κανόνα η ως άνω έκπτωση ανέρχεται σε ποσοστό 20% επί των συνήθων αμοιβών που αξιώνουν οι ΟΣΔ (OLG Muenchen ZUM 2003, 319, 323).

Στις εν λόγω συλλογικές συμβάσεις ορίζονται οι γενικοί όροι που θα διέπουν τη χρήση εκ μέρους των μελών της Ένωσης των αδειοδοτούμενων έργων και ιδίως οι συγκεκριμένοι τρόποι εκμετάλλευσης που αφορά η αδειοδότηση, καθώς και το ύψος των αμοιβών που θα οφείλονται στους ΟΣΔ.

δ. Το άρθρο 13 UrhWG

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 13 UrhWG ο ΟΣΔ οφείλει να καθορίσει το ύψος των αμοιβών που αξιώνει από τους χρήστες. Στην περίπτωση που έχουν συναφθεί συλλογικές συμβάσεις, οι αμοιβές που προβλέπονται σε αυτές αποτελούν το αμοιβολόγιο των ΟΣΔ. Οι ΟΣΔ σύμφωνα με την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου οφείλουν να δημοσιεύουν άμεσα το αμοιβολόγιό τους και κάθε τροποποίηση αυτού στο αντίστοιχο γερμανικό φύλλο της εφημερίδας της Κυβερνήσεως

(Bundesanzeiger). Βάσει της παραγράφου 3 του εν λόγω άρθρου, κριτήριο για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής των ΟΣΔ θα πρέπει να αποτελεί κατά κανόνα το όφελος (που αποτιμάται σε χρήμα) που θα αποκτήσει ο τελικός χρήστης από τη χρήση του έργου, ενώ βάσει του εδαφίου 2 του όρου αυτού δεν αποκλείεται ο συνυπολογισμός και λοιπών κριτηρίων. Περαιτέρω, οι ΟΣΔ κατά τον καθορισμό των αμοιβολογίων, πέραν της συνεκτίμησης των γενικών οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών που επικρατούν, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη και τις θρησκευτικές, πολιτιστικές και κοινωνικές ανάγκες/συνθήκες λειτουργίας των υπόχρεων/χρηστών.

ε. Διαιτησία

Σύμφωνα με το άρθρο 14 UrhWG σε τρεις περιπτώσεις η διαφωνία υπάγεται, επί ποινή απαραδέκτου, σε υποχρεωτική διαιτησία. Οι τρεις εν λόγω περιπτώσεις είναι οι ακόλουθες:

- Διαφωνίες που αφορούν στην εκμετάλλευση πνευματικών έργων.
- Διαφωνίες που αφορούν στην εύλογη αμοιβή του άρθρου 54 ή 54c (αναλογικά, πρόκειται για τη εύλογη αμοιβή του άρθρου 18 του Ν. 2121/1993, στην Ελληνική Νομοθεσία για την άγραφη κασέτα) του γερμανικού νόμου περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας.
- Διαφωνίες που αφορούν στην τροποποίηση ή σύναψη συλλογικών/τυποποιημένων συμβάσεων εκμετάλλευσης.

Την υπαγωγή σε διαιτησία διαφωνιών σχετικών με τα ως άνω ζητήματα δύνανται να αιτήθουν όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, ήτοι τόσο οι ΟΣΔ όσο και οι Χρήστες.

Μόνο μετά την ολοκλήρωση της διαιτητικής διαδικασίας τα μέρη δύνανται να προσφύγουν αναφορικά με τα ως άνω ζητήματα παραδεκτώς ενώπιον των αστικών δικαστηρίων (άρθρο 16 UrhWG).

Όπως προκύπτει από την ανωτέρω ανάλυση, το Γερμανικό Δίκαιο ουσιαστικά συνδυάζει και μάλιστα με τρόπο αρκετά επιτυχημένο, όλα τα «εργαλεία εξισορρόπησης» στα οποία αναφερθήκαμε στην εισαγωγή του παρόντος υποκεφαλαίου. Δηλαδή καθιερώνεται :

i) Υποχρέωση των ΟΣΔ να συνάπτουν συλλογικής υφής συμβάσεις με συλλογικούς φορείς των χρηστών.

ii) Διαμόρφωση και πανιοποίηση του αμοιβολογίου κατόπιν της διαπραγμάτευσης με τους συλλογικούς φορείς των χρηστών

iii) Προσφυγή σε διαιτησία σε περίπτωση που υφίσταται διαφωνία ανάμεσα στα μέρη που διαπραγματεύονται.

3.1.2. Η περίπτωση της Γαλλίας.

Στην γαλλική νομοθεσία πνευματικής ιδιοκτησίας, εντοπίζουμε τη χρήση δύο σημαντικών εργαλείων εξισορρόπησης των διαφορών μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών (συλλογική διαπραγμάτευση – Ειδική επιτροπή διαμόρφωσης του ποσού της εύλογης αμοιβής), στην περίπτωση της εύλογης αμοιβής των παραγωγών φωνογραφημάτων και καλλιτεχνών ερμηνευτών. Ειδικότερα, στη Γαλλική νομοθεσία, παρότι δεν υπάρχει διάχυση των εργαλείων αυτών στο συνολικό πεδίο των σχέσεων μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών, είναι εντούτοις ιδιαίτερα κρίσιμο και ενδιαφέρον, ότι τα συγκεκριμένα εργαλεία που προαναφέραμε, εισάγονται στην Γαλλική νομοθεσία, δίδοντας ένα παράδειγμα ενδεδειγμένου και εύχρηστου νομικού τρόπου διευθέτησης των διαφορών μεταξύ χρηστών και ΟΣΔ, έστω και στο περιορισμένο και ειδικό πεδίο της εύλογης αμοιβής.

Πιο συγκεκριμένα, στο άρθρο L214-3 του Γαλλικού Κώδικα Διανοητικής ιδιοκτησίας, προβλέπεται ότι το ύψος και τρόπος καταβολής της αμοιβής των παραγωγών και καλλιτεχνών ερμηνευτών φωνογραφημάτων προκειμένου για την (υποχρεωτική) άδεια δημόσιας εκτέλεσης φωνογραφήματος καθορίζονται από συμφωνίες που αφορούν κάθε κλάδο (ο όρος που χρησιμοποιείται είναι *branche d' activité*, όρος που μπορεί να θεωρηθεί ότι εισάγει μια έννοια «παραγωγικού κλάδου» στην όλη διαδικασία), μεταξύ των εκπροσώπων των ερμηνευτών εκτελεστών/ παραγωγών των φωνογραφημάτων και των χρηστών. Η «συλλογικοποίηση» της σχετικής διαδικασίας αναφάνεται ευχερέστερα από την παράγραφο 3 του ανωτέρω άρθρου, όπου, προφανώς κατά «νομικό δάνειο» από τα ισχύοντα στο εργατικό δίκαιο, ο Υπουργός Πολιτισμού δύναται να κηρύξει «γενικώς υποχρεωτικές» τις συμφωνίες που συνάπτονται, για το σύνολο των «ενδιαφερομένων» (ΟΣΔ και χρηστών).

Ακολουθώντας, το άρθρο L214-4 του Γαλλικού Κώδικα Διανοητικής Ιδιοκτησίας, εισάγει ένα δεύτερο (σχετιζόμενο με το πρώτο, ως φυσική του απόρροια) εργαλείο «εξισορρόπησης», σύμφωνα με το οποίο, σε περίπτωση απουσίας συμφωνιών όπως αυτές που πιο πάνω περιγράφονται, μια Επιτροπή, προεδρευόμενη από εκπρόσωπο του Κράτους και συντιθέμενη, ισαριθμώς, από μέλη –εκπροσώπους των ΟΣΔ και μέλη-εκπροσώπους των χρηστών, καθορίζει τις αμοιβές και τον τρόπο καταβολής τους. Η επιτροπή αυτή αποτελεί τυπική περίπτωση κατά την οποία το Κράτος υπεισέρχεται στις σχέσεις μεταξύ των μερών και στην πραγματικότητα λειτουργεί ως συγκεραστής αντιτιθέμενων απόψεων και διαμορφωτής – κατά τρόπο διοικητικό και δεσμευτικό- των αμοιβών και του τρόπου καταβολής τους. Η εν λόγω Επιτροπή λειτουργεί συστηματικά και εκδίδει τις σχετικές εκτελεστές αποφάσεις που δημοσιεύονται στη Γαλλική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Πιο πάνω, παρουσιάστηκε μια περίπτωση θέσπισης και χρήσης συγκεκριμένων εργαλείων εξισορρόπησης που, στο πλαίσιο του γαλλικού Νόμου, εισάγονται για μία ειδική περίπτωση (την περίπτωση εύλογης αμοιβής για δημόσια παρουσίαση στο κοινό φωνογραφημάτων).

Ωστόσο, πέραν του γεγονότος ότι αντίστοιχα εργαλεία δεν έχουν θεσπισθεί νομοθετικώς για άλλες περιπτώσεις αδειοδότησης απόλυτων δικαιωμάτων ως προς το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης (όπως π.χ. για την περίπτωση χορήγησης άδειας από τους συνθέτες-στιχουργούς), στην πράξη, φαίνεται ότι η «συλλογικοποίηση» των σχέσεων και της σύναψης συλλογικών συμφωνιών μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών, αποτελεί μια, σε κάθε περίπτωση, ενδεδειγμένη αλλά και πάγια πρακτική, όπως τούτο φαίνεται από την ενδεικτική περίπτωση του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης SACEM (Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων συνθετών-στιχουργών). Παρότι η SACEM καταρχήν έχει το δικαίωμα να διαμορφώνει ελεύθερα τα δικά της αμοιβολόγια, ωστόσο ακολουθεί πολιτική που ευνοεί τη σύναψη «συλλογικών» συμβάσεων με φορείς χρηστών. Η πολιτική αυτή² ουσιαστικά επιδιώκει τη σύναψη συμβάσεων («πρωτοκόλλων» κατά την ορολογία που χρησιμοποιεί η SACEM) με επαγγελματικές ενώσεις χρηστών. *Ιδιαίτερα*

² <http://www.sacem.fr/cms/home/utilisateurs/mon-accueil/nos-partenaires/accords>

σημαντικό είναι το γεγονός ότι η ίδια η SACEM, αναγνωρίζει σε αυτού του είδους τις σχέσεις και συμφωνίες το πλεονέκτημα ότι συμβάλλουν στη δίκαιη διαμόρφωση των αμοιβών, μεταξύ άλλων και λόγω του ότι οι συλλογικοί, επαγγελματικοί φορείς εκπροσώπησης των χρηστών κομίζουν στη διαπραγμάτευση την ίδια γνώση τους για τις οικονομικές παραμέτρους και συνθήκες υπό τις οποίες λειτουργεί ο κλάδος στον οποίο ανήκουν. Δηλαδή, η SACEM αναγνωρίζει και μάλιστα με emphaticό τρόπο, ότι οι συλλογικοί φορείς των χρηστών είναι εκείνοι που μπορούν καλύτερα να κομίσουν στο πλαίσιο διαπραγμάτευσης την γνώση λειτουργίας της αγοράς και της οικονομίας, ενώ είναι καταφανές ότι η SACEM αντιμετωπίζει το ζήτημα διαμόρφωσης των αμοιβών, υπό το πρίσμα εξισορρόπησης ανάμεσα στα δικαιώματα των δημιουργών και των «οικονομικών αναγκαιοτήτων» που διέπουν τη λειτουργία της επιχείρησης των χρηστών ("imperatifs économiques").

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να παρατηρήσουμε χαρακτηριστικά ότι, για παράδειγμα, ο εν λόγω ΟΣΔ, έχει ιστορία 100 και πλέον ετών, με αποτέλεσμα να μπορούμε ευχερώς να συμπεράνουμε ότι στην περίπτωση πολλών ευρωπαϊκών ΟΣΔ με πολυετή πείρα και ιστορία, οι δομές συλλογικής διαπραγμάτευσης, ουσιαστικά αποτελούν μέρος της κουλτούρας των εν λόγω ΟΣΔ. Η κουλτούρα συλλογικής διαπραγμάτευσης είναι τόσο ισχυρή ούτως ώστε η απουσία νομοθετικής θέσπισης υποχρέωσης συλλογικής διαπραγμάτευσης, δεν θα πρέπει να ειπωθεί παρά μόνο ως απόδειξη του γεγονότος ότι οι ακολουθούμενες δομές ρύθμισης είναι τόσο ισχυρές ώστε παρέλκει σχετική ρητή παρέμβαση του Νομοθέτη.

Συνοψίζοντας, από τα όσα προηγήθηκαν μπορούν να εξαχθούν τα εξής συμπεράσματα:

Α) Το Γαλλικό Δίκαιο διανοητικής ιδιοκτησίας, στην περίπτωση της εύλογης αμοιβής για τη δημόσια παρουσίαση στο κοινό φωνογραφήματων, εισάγει κάποια χαρακτηριστικά και παραδειγματικά εργαλεία εξισορρόπησης και συγκεκριμένα υφίσταται στο σχετικό σημείο της γαλλικής νομοθεσίας, ένας εξαιρετικά ενδιαφέρων συνδυασμός αφενός μεν, «συλλογικοποίησης» των διαπραγματεύσεων/σχέσεων μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών, αφετέρου δε, θέσπισης ενός Οργάνου το οποίο, σε τελευταία ανάλυση και ελλείψει «συλλογικών συμβάσεων» καθορίζει το ύψος των σχετικών αμοιβών.

Β) Παρά το γεγονός ότι τα παραπάνω εργαλεία δεν διαχέονται νομοθετικά σε όλο το φάσμα των σχέσεων μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών, στην πράξη, οι γαλλικοί ΟΣΔ (όπως τουλάχιστον τούτο αναφάνεται στην περίπτωση του κραταιού ΟΣΔ "Sacem") αναγνωρίζουν τη σημασία της συλλογικής διαπραγμάτευσης με συλλογικούς φορείς των χρηστών, ενώ ταυτόχρονα, αναγνωρίζουν και αποδέχονται ότι η γνώση των συνθηκών της αγοράς είναι ουσιώδης προϋπόθεση για τη διαμόρφωση δίκαιων αμοιβών, γνώση η οποία εισφέρεται κυριότατα από τους Χρήστες και τους Φορείς τους, ως πρωτογενών κατόχων των πληροφοριών οικονομικών μεγεθών και τάσεων που αφορούν στον κλάδο που ανήκουν. Η συλλογική διαπραγμάτευση αποτελεί στοιχείο κουλτούρας και πρακτικής των εν λόγω ΟΣΔ και συνεπώς η κραταιή, εν τοις πράγμασι, θέση της στο συνολικό πεδίο ρύθμισης και αυτορύθμισης των ΟΣΔ δεν αμφισβητείται.

Σημειώνεται ότι και στην περίπτωση του Βελγίου ακολουθείται η ίδια λογική και διαδικασία (άρθρο 42 του *Loi relative au droit d'auteur et aux droits voisins*, 30 juin 1994).

3.1.3. Η περίπτωση της Ουγγαρίας

Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα είναι η περίπτωση της Ουγγαρίας, όπου ο καθορισμός της αμοιβής πρέπει να εγκριθεί από τον Οργανισμό Διανοητικής Ιδιοκτησίας (HIPO – Hungarian Intellectual Property Office). Ο έλεγχος αφορά την αναλογικότητα της αμοιβής προς την εκάστοτε χρήση, ενώ πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι συγκεκριμένες περιστάσεις. Η διαδικασία έγκρισης περιγράφεται λεπτομερώς στο άρθρο 92/Η του Νόμου για την πνευματική ιδιοκτησία (*Act LXXVI of 1999 on Copyright*) και σύντομη περιγραφή της ακολουθεί στις παρακάτω παραγράφους.

Σε ένα πρώτο στάδιο, οι ΟΣΔ ορίζουν το αμοιβολόγιο σε σχέση με την εκάστοτε χρήση, αφού λάβουν υπόψη τους όλες τις περιστάσεις και το είδος της χρήσης και το στέλνουν στον HIPO. Στη συνέχεια, ο HIPO ζητά τη γνώμη α) των σημαντικών χρηστών, β) των εκπροσώπων των οργανώσεων των χρηστών, γ) του Υπουργού Πολιτισμού και, εφόσον πρόκειται για δημόσια εκτέλεση, δ) του Υπουργού Εμπορίου, Τουρισμού (άρθρο 92/Η(5)). Βάσει των απόψεων των χρηστών ο HIPO θα

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

καταλήξει ως προς την αναλογικότητα του αμοιβολογίου με την εκάστοτε χρήση, πάντοτε λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις (άρθρο 92/Η(2)). Έπειτα, ο Υπουργός Δικαιοσύνης εγκρίνει το αμοιβολόγιο, εφόσον αυτό δεν αντίκειται στις διατάξεις πνευματικής ιδιοκτησίας και εκδίδει απόφαση, η οποία τίθεται σε ισχύ με τη δημοσίευσή της (άρθρο 92/Η(10)). Το αμοιβολόγιο που εγκρίνεται και δημοσιεύεται εφαρμόζεται σε όλους τους χρήστες, στο πλαίσιο της ίσης μεταχείρισης των χρηστών (άρθρο 92/Η(2)).

Ως σημαντικοί χρήστες ορίζονται εκείνοι οι οποίοι κατέβαλαν στον ΟΣΔ, την προηγούμενη χρονιά από εκείνη για την οποία πρόκειται να οριστεί αμοιβή, το 5% επί του συνόλου των αμοιβών που καταβλήθηκαν στον εν λόγω οργανισμό (άρθρο 92/Η(7)). Εκπρόσωποι των οργανώσεων των χρηστών θεωρείται οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο εκπροσωπεί χρήστες, οι οποίοι κατέβαλαν το 10% επί του συνόλου της αμοιβής που καταβλήθηκε στον ΟΣΔ την περασμένη χρονιά από εκείνη για την οποία ζητείται να οριστεί αμοιβή (άρθρο 92/Η(8)).

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Εφόσον κάποιος οργανισμός, ο οποίος δικαιούνται να συμμετάσχει στις διαπραγματεύσεις κατά τον καθορισμό του αμοιβολογίου, δεν προσκλήθηκε σε αυτές, δικαιούται να προσφύγει στο Δικαστήριο προκειμένου να ζητήσει την ακύρωση της διαδικασίας καθορισμού του αμοιβολογίου. Οι χρήστες μπορούν άλλωστε να ζητήσουν την ακύρωση του αμοιβολογίου βασιζόμενοι στον αθέμιτο ανταγωνισμό.

Προβλέπεται δε στο άρθρο 102 του ίδιου Νόμου και η διαδικασία της διαμεσολάβησης στην περίπτωση που δεν υπάρξει συμφωνία ως προς την οφειλόμενη αμοιβή μεταξύ των χρηστών και των ΟΣΔ. Εάν υπάρξει τέτοια συμφωνία, ο ΗΙΡΟ οφείλει να τη λάβει υπόψη του κατά την έγκριση του αμοιβολογίου.

Όπως προκύπτει από την παραπάνω ανάλυση, τα αμοιβολόγια των ΟΣΔ της Ουγγαρίας, σε καμία περίπτωση δεν ορίζονται μονομερώς από αυτούς. Ο αντίστοιχος Οργανισμός Διανοητικής Ιδιοκτησίας (ΗΙΡΟ), μετέχει ενεργά στο καθορισμό του αμοιβολογίου, με τη μορφή ελέγχου της αναλογικότητας της

αμοιβής και της συγκεκριμένης χρήσης. Κατά τη διαδικασία του ελέγχου, στην πράξη, γίνονται διαπραγματεύσεις μεταξύ των «σημαντικών» χρηστών και των εκπροσώπων των οργανώσεων των χρηστών, των οποίων η γνώμη παίζει καθοριστικό ρόλο για την έγκριση του αμοιβολογίου. Μάλιστα, στην περίπτωση της δημόσιας εκτέλεσης, εκτός από τη γνώμη των χρηστών, σημαντικό ρόλο παίζει και η γνώμη του Υπουργού Πολιτισμού και του Υπουργού Εμπορίου, Τουρισμού. Οι διαπραγματεύσεις συλλογικοποιούνται και εφαρμόζονται ως προς όλους τους χρήστες.

Τα αμοιβολόγια αποτελούν, δηλαδή, μία συλλογική συμφωνία μεταξύ ΟΣΔ, χρηστών και της Κυβέρνησης, συνδυάζοντας τα βασικά μέσα εξισορρόπησης, και συγκεκριμένα:

- (i) Υποχρέωση αποστολής προς έγκριση του αμοιβολογίου στον ΗΙΡΟ, ο οποίος ζητά τη γνώμη των χρηστών και των φορέων αυτών
- (ii) Διαμόρφωση του αμοιβολογίου μετά από διαπραγματεύσεις
- (iii) Παγιοποίηση του αμοιβολογίου με την έκδοση απόφασης από το Υπουργείο Δικαιοσύνης
- (iii) Προσφυγή σε διαμεσολάβηση σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία ανάμεσα στα μέρη που μετέχουν στις διαπραγματεύσεις
- (iv) Προσφυγή στα Δικαστήρια, εφόσον δεν τηρήθηκε η διαδικασία και δεν προσκλήθηκε στις διαπραγματεύσεις μέρος που έπρεπε να δώσει τη γνώμη του ή εφόσον τίθεται ζήτημα αθέμιτου ανταγωνισμού.

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

3.1.4 Η περίπτωση της Μ. Βρετανίας:

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Στη Βρετανική νομοθεσία συναντούμε τη θέσπιση και λειτουργία ειδικού οργάνου, το οποίο έχει επιφορτισθεί με την ευθύνη επίλυσης των διαφορών ανάμεσα στους χρήστες και τους ΟΣΔ αναφορικά με τους όρους αδειοδότησης και μάλιστα για όλο το φάσμα των σχετικών διαφορών. Πρόκειται για το Δικαστήριο Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Copyright Tribunal). Το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα επίλυσης διαφορών που αφορούν στα «σχέδια αδειοδότησης» (licensing schemes) τα οποία καταρτίζονται από τους ΟΣΔ, περιλαμβανομένων των αμοιβών που περιλαμβάνονται στα «σχέδια» αυτά. Είναι ενδιαφέρον το ότι, κατά το στάδιο

προτεινόμενης κατάρτισης και θέσης σε λειτουργία ενός τέτοιου «σχεδίου» από τους ΟΣΔ, ο Νόμος (άρθρο 118 CDPA) δίνει το δικαίωμα σε *αντιπροσωπευτικές οργανώσεις χρηστών, να προσφύγουν στο ανωτέρω Δικαστήριο. Το Δικαστήριο (Copyright Tribunal), στην περίπτωση αυτή, έχει το δικαίωμα να επικυρώσει το προτεινόμενο σχέδιο του ΟΣΔ είτε να το τροποποιήσει, ούτως ώστε οι όροι του να είναι εύλογοι (reasonable)*. Όπως παρατηρούμε, ακόμη και στο Αγγλικό δίκαιο υφίστανται μορφές «συλλογικοποίησης» των σχέσεων ΟΣΔ και χρηστών, αφού ρητά αναγνωρίζεται το δικαίωμα σε οργανώσεις των τελευταίων, να προσφεύγουν κατά των προτεινόμενων σχεδίων αδειοδότησης των ΟΣΔ. Το ίδιο δικαίωμα δίδεται στους συλλογικούς φορείς των χρηστών (αλλά, στη φάση αυτή, και στους ατομικούς χρήστες) και στην περίπτωση που έχει ήδη τεθεί σε εφαρμογή ένα σχέδιο αδειοδότησης, στην κατηγορία του οποίου εμπίπτει ο παραπονούμενος φορέας χρηστών ή ατομικός χρήστης. Και στην περίπτωση αυτή, το Δικαστήριο έχει δικαίωμα να επικυρώσει ή να τροποποιήσει, ώστε να καταστήσει «εύλογο» το σχέδιο που έχει τεθεί σε εφαρμογή από τον ΟΣΔ.

Συμπερασματικά, και στη Μ. Βρετανία, παρατηρούμε ότι υφίστανται δομές «συλλογικοποίησης» ως προς την επίλυση των διαφορών ΟΣΔ και χρηστών (και αναγνωρίζεται η ειδική σημασία της συλλογικής εκπροσώπησης χρηστών, αλλά και της σύναψης συλλογικών συμβάσεων), και τούτο μάλιστα δια της δυνατότητας προσφυγής σε ένα Δικαστήριο ειδικών αρμοδιοτήτων και σκοπών, που έχει ευρεία δυνατότητα απόφασης/διαμόρφωσης των όρων αδειοδότησης που καταρτίζουν οι ΟΣΔ.

Όπως προκύπτει από τα παραπάνω, στη Μεγάλη Βρετανία, δεν υφίσταται τεθειμένο σύστημα «υποχρέωσης» των ΟΣΔ να διαπραγματεύονται και να καταρτίζουν τα αμοιβολόγια τους, κατόπιν συνομιλιών με συλλογικούς φορείς χρηστών. Ωστόσο, στη Μ. Βρετανία είναι διαδεδομένη η πρακτική επακολούθησης κανόνων που περιέχονται σε «Κώδικες Συμπεριφοράς» (Codes of Conduct), τους οποίους καταρτίζουν οι ίδιοι ΟΣΔ και δεσμεύονται από αυτούς. Σε δύο περιπτώσεις μεγάλων ΟΣΔ μάλιστα (PRS και PPL) οι καταρτισθέντες από τους ίδιους αυτούς ΟΣΔ, Κώδικες Συμπεριφοράς περιέχουν ενδιαφέρουσες προβλέψεις αναφορικά με την εσωτερική δέσμευση των ΟΣΔ να σχηματίζουν τα αμοιβολόγια τους, κατόπιν συνεννόησης με

συλλογικούς φορείς χρηστών. Πιο συγκεκριμένα, στην περίπτωση του PRS, ο σχετικός κώδικας συμπεριφοράς³ προβλέπει ότι σε περίπτωση κατάρτισης νέου «σχεδίου αδειοδότησης» ή ουσιώδους τροποποίησης του υπάρχοντος ο ΟΣΔ διαβουλεύεται με συλλογικούς φορείς χρηστών και φορείς εμπορικών κλάδων ("trade bodies"). Στο ίδιο πλαίσιο η PPL προβλέπει, στο δικό της κώδικα συμπεριφοράς, ακόμη αναλυτικότερες πρωτοβουλίες διαβουλεύσεων με συλλογικούς φορείς των χρηστών προκειμένου για την κατάρτιση ή τροποποίηση των σχεδίων αδειοδότησής της⁴.

Καταλήγοντας, η απουσία ρητής νομοθετικής πρόβλεψης συλλογικής διαπραγμάτευσης ή διαβούλευσης, σε κάθε περίπτωση θεραπεύεται από την ίδια την τάση των ΟΣΔ να αναπληρώνουν το σημαντικό κενό, μέσω δικών τους «καλών πρακτικών» και κωδίκων συμπεριφοράς που καταδεικνύουν την ιδιαίτερη σημασία της συλλογικής διαπραγμάτευσης και διαβούλευσης με αντιπροσωπευτικά όργανα/φορείς χρηστών. Συναντούμε, δηλαδή, και στην περίπτωση αυτή (όπως και στη Γαλλική περίπτωση) το ισχυρότατο στοιχείο κουλτούρας συλλογικών διαπραγματεύσεων και συμφωνιών, υπό το πνεύμα αυτορύθμισης των ίδιων των ΟΣΔ. Σε κάθε περίπτωση, δεν θα πρέπει να παραβλέπεται ότι, ούτως ή άλλως, οι ευρείες αρμοδιότητες που αποδίδονται στο Copyright Tribunal (και η αναγνώριση του δικαιώματος των φορέων χρηστών να προσφεύγουν σε αυτό) λειτουργεί καταλυτικά και για την αναγνώριση από τους ίδιους τους ΟΣΔ της αναγκαιότητας διαβούλευσης, ούτως ώστε να μην έρχονται αντιμέτωποι εκ των υστέρων με προσφυγές παραπονούμενων φορέων χρηστών στο Δικαστήριο.

3.1.5. Δύο άλλες χαρακτηριστικές περιπτώσεις ευρωπαϊκών εθνικών νομοθεσιών (ΕΛΒΕΤΙΑ-ΚΥΠΡΟΣ- ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ)

Ο Ελβετικός Ομοσπονδιακός Νόμος περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας⁵, συνιστά περίπτωση κατά την οποία υφίσταται ένας αποτελεσματικός συνδυασμός «συλλογικοποίησης» της διαπραγμάτευσης μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών, μέσω της αναγνώρισης στους φορείς των χρηστών της αρμοδιότητας σύναψης συμβάσεων

³ <http://www.prsformusic.com/codeofconduct/Documents/prs-for-music-code-of-conduct.pdf>

⁴ <http://www.ppluk.com/Documents/Code%20of%20Conduct%20PDFs/PPL%20Code%20of%20Conduct%20for%20Licensees.pdf>

⁵ <http://www.admin.ch/opc/fr/classified-compilation/19920251/index.html>

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

αναφορικά με τις αμοιβές των ΟΣΔ και διοικητικής έγκρισης των αμοιβών αυτών. Το άρθρο 46 του Ελβετικού Νόμου, ορίζει ρητώς ότι οι ΟΣΔ διαπραγματεύονται τις αμοιβές τους με τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των χρηστών. Περαιτέρω, υποβάλλουν τα αμοιβολόγια τους στην Ομοσπονδιακή Διαιτητική Επιτροπή και δημοσιεύουν εκείνα τα αμοιβολόγια που έχουν τύχει έγκρισης από την Επιτροπή. Η ανωτέρω επιτροπή (στην οποία μετέχουν και εκπρόσωποι των ΟΣΔ και των φορέων Χρηστών) είναι αρμόδια (άρθρο 55 του Νόμου) να εγκρίνει τα αμοιβολόγια των ΟΣΔ. Μπορεί να τα εγκρίνει ή και να τα τροποποιεί κατόπιν ακρόασης των ΟΣΔ και των φορέων των Χρηστών (άρθρο 59 του Νόμου).

Στην Κυπριακή Νομοθεσία, επίσης, προβλέπεται (άρθρο 15 του Νόμου περί Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας) ότι σε περίπτωση άρνησης ΟΣΔ να παράσχει άδεια ή σε περίπτωση που επιβάλλει παράλογους όρους κατά τη χορήγηση της άδειας αυτής, η σχετική Αρμόδια Αρχή που συγκροτείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Νόμο, μπορεί να καθορίζει τα δικαιώματα που θα οφείλονται, δια της καταβολής των οποίων λογίζεται ότι η άδεια έχει χορηγηθεί.

Τέλος, στην περίπτωση των Κάτω Χωρών, βάσει του Νόμου 2003 για την επιτήρηση των ΟΣΔ, προβλέπεται η ίδρυση ενός Συμβουλίου Διαιτησίας για τις διαφορές που ανακύπτουν μεταξύ ΟΣΔ και των χρηστών ως προς την αναλογικότητα της ζητούμενης αμοιβής από τους ΟΣΔ για μία συγκεκριμένη χρήση. Εάν εκκρεμεί διαφορά στο δικαστήριο που σχετίζεται με τη χρέωση που ορίζει ο ΟΣΔ, επιβάλλεται η προηγούμενη γνώμη του Συμβουλίου Διαιτησίας. Επιπλέον, με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, έχει ξεκινήσει διάλογος μεταξύ των χρηστών και των ΟΣΔ, προκειμένου να μειωθούν οι χρεώσεις, με την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των ΟΣΔ και με την ενεργοποίηση της εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών.

Μορφοποιήθηκε: Ελληνικά

3.1.6 Οι Γενικές Τάσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση ενόψει Πρότασης Οδηγίας ρύθμισης ζητημάτων που αφορούν στην Λειτουργία των ΟΣΔ :

Τον Ιούλιο του έτους 2012 η Επιτροπή συνέταξε Πρόταση Οδηγίας που αφορά ειδικώς στη διευθέτηση ζητημάτων λειτουργίας των ΟΣΔ.

Η εν λόγω πρόταση οδηγίας, μεταξύ άλλων θεμάτων, ουσιαστικά επιχειρεί να διευθετήσει με διαφανέστερο τρόπο και τις σχέσεις μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών. Για το λόγο αυτό, στην πρόταση έχουν συμπεριληφθεί συγκεκριμένες διατάξεις με τις οποίες επιχειρείται μια γενική επαναπροσέγγιση της σχέσης ΟΣΔ και χρηστών. Πιο συγκεκριμένα, στο άρθρο 15 παρ.1 και 2 της Πρότασης αναφέρονται τα ακόλουθα:

- «1. Οι ΟΣΔ και οι χρήστες θα διενεργούν διαπραγματεύσεις για την αδειοδότηση δικαιωμάτων με καλή πίστη, περιλαμβανομένης της παροχής όλων των αναγκαίων πληροφοριών που αφορούν στις σχετικές παρεχόμενες υπηρεσίες*
- 2. Οι όροι αδειοδότησης θα βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια, ειδικά σε σχέση με τις αμοιβές. Η αμοιβή για αποκλειστικά δικαιώματα, θα αντανakλούν την οικονομική αξία των δικαιωμάτων στην Αγορά και την (αξία) της υπηρεσίας που προσφέρεται από τον ΟΣΔ. Εν απουσία εθνικού νόμου που να καθορίζει τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους των δικαιωμάτων σε σχέση με το δικαίωμα αμοιβής και το δικαίωμα αποζημίωσης, ο ΟΣΔ θα βασίζει τον καθορισμό των ανωτέρω ποσών που οφείλονται, στην οικονομική αξία των δικαιωμάτων αυτών στην Αγορά.».*

Περαιτέρω, στα άρθρα 35-39 της Πρότασης Οδηγίας, προβλέπεται ότι τα Κράτη-Μέλη οφείλουν να διασφαλίσουν ότι οι διαφωνίες μεταξύ ΟΣΔ και χρηστών αναφορικά με τους όρους αδειοδότησης, θα πρέπει να μπορούν να επιλύονται είτε από τα Δικαστήρια, είτε, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο, από ένα ανεξάρτητο και αμερόληπτο Όργανο επίλυσης διαφορών (άρθρο 35). Περαιτέρω, στο άρθρο 37 προβλέπεται ότι τα Κράτη-Μέλη θα πρέπει να παρέχουν στους χρήστες τη δυνατότητα να διατυπώνουν παράπονα σε αρμόδιες αρχές αναφορικά με την εκ μέρους του ΟΣΔ τυχόν παραβίαση της εθνικής νομοθεσίας η οποία εκδίδεται κατ' εφαρμογή των προβλέψεων της (προτεινόμενης) οδηγίας.

Στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης που σχετίζεται με τη σύνταξη και δημοσιοποίηση της πιο πάνω πρότασης οδηγίας, διατυπώθηκαν οι απόψεις ενός

άτυπου forum συνεννόησης μεταξύ χρηστών (Copyright Users' Platform- CUP), το οποίο σε έγγραφό του ("Possible Improvements to the proposal for a Directive on collective rights management"), εκθέτει την αντιπρότασή του σε σχέση με ορισμένα σημεία της πρότασης που κατά τη γνώμη του, χρήζουν αλλαγής.

Καταρχήν, το CUP, επιμένει σε έναν πιο συγκεκριμένο προσδιορισμό της φύσης των αμοιβών, και του τρόπου υπολογισμού τους. Αναφερόμενο σε αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, το CUP προτείνει να αναγράφεται ρητώς (στο άρθρο 15 παρ.2 της προτεινόμενης οδηγίας) ότι οι αμοιβές θα πρέπει να είναι εύλογες (reasonable) και να αντανakλούν ορθά την οικονομική αξία της σκοπούμενης εκμετάλλευσης και των υπηρεσιών που προσφέρουν οι ΟΣΔ. Επίσης, προτείνει να αναγράφεται ρητώς, πέραν των ανωτέρω, ότι οι αμοιβές αυτές δεν θα πρέπει να εισάγουν διακρίσεις (non-discriminatory) και θα πρέπει να είναι σύμφωνες με το κριτήριο της αναλογικότητας.

Ίσως η σημαντικότερη παρατήρηση του CUP έγκειται στην πρόταση θέσπισης ως υποχρεωτικής, της σύναψης συμβάσεων ανάμεσα στους ΟΣΔ και τους χρήστες. Η «υποχρέωση» σύναψης σύμβασης («duty to contract») τίθεται από το CUP ως αντίβαρο της μονοπωλιακής φύσης των ΟΣΔ. Έτσι, σύμφωνα με την αντιπρόταση του CUP, το άρθρο 15 της προτεινόμενης οδηγίας θα πρέπει να θεσπίζει την υποχρέωση ενός ΟΣΔ να παρέχει την επιζητούμενη αδειοδότηση στο χρήστη που θα τη ζητήσει, ενώ σε περίπτωση διαφωνίας αναφορικά με το ποσό της σχετικής αμοιβής, τότε θα πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα προσφυγής σε ένα όργανο επίλυσης της διαφοράς, όπως αναφέρεται στο άρθρο 35 της προτεινόμενης Οδηγίας. Ως φυσική απόρροια μιας «υποχρέωσης σύναψης σύμβασης», το CUP προτείνει την υποχρεωτική θέσπιση Οργάνων Επίλυσης Διαφορών, όπου θα εκπροσωπούνται οι ΟΣΔ και οι χρήστες. Είναι από τα παραπάνω προφανές, ότι η θέσπιση διαιτητικών οργάνων επίλυσης των διαφορών, στα οποία μπορεί να προσφύγει έκαστο των ενδιαφερομένων μερών, αποτελεί μια ισχυρή τάση και άποψη, η οποία θα έδιδε στους χρήστες τη δυνατότητα να προσφύγουν σε αρμόδιο όργανο για να εισακουστούν οι απόψεις τους, όποτε ανακύπτουν διαφωνίες, μεταξύ άλλων και ως προς τα αμοιβολόγια των ΟΣΔ.

4.0 Προτεινόμενες τροποποιήσεις της ελληνικής νομοθεσίας βάσει και της άνω συγκριτικής μελέτης/ανάλυσης:

4.1 Υποχρεωτική Συλλογική Διαπραγμάτευση και Διαιτησία:

Α. Τροποποίηση του Νόμου (άρθρο 56. παρ.3 του ν. 2121/1993) ούτως ώστε οι ΟΣΔ να ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ να διαπραγματεύονται και να συνάπτουν συμβάσεις με συλλογικές, αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των χρηστών. Το παράδειγμα της Γερμανίας, που έχει θεσμοθετήσει τέτοια υποχρέωση, είναι, στην περίπτωση αυτή, ιδιαίτερα χρήσιμο. Σημειώνουμε στο σημείο αυτό, ότι ακόμη και οι νομοθεσίες που δεν προβλέπουν ρητά υποχρέωση διαπραγμάτευσης με συλλογικούς φορείς χρηστών, σε κάθε περίπτωση αναπληρώνουν την εν λόγω αδυναμία μέσω της πρωτοβουλίας των ΟΣΔ να ενεργούν σε επίπεδο συλλογικής διαπραγμάτευσης (όπως π.χ. Γαλλία όπου αναγνωρίζεται στους φορείς των χρηστών η κατεξοχήν «γνώση» των οικονομικών δεδομένων της αγοράς στην οποία λειτουργούν) ή σε επίπεδο αυτοδέσμευσης (π.χ. Μ. Βρετανία, Code of Conduct). Υπενθυμίζουμε ότι στις νομοθεσίες αυτές (που δεν προβλέπεται ρητά υποχρέωση συλλογικής διαπραγμάτευσης/σύναψης συλλογικών συμβάσεων) η απουσία σχετικής νομοθετικής ρύθμισης δεν αποτελεί ένδειξη της απροθυμίας του νομοθέτη να υπεισέλθει στη θεσμοθέτηση τέτοιου είδους (συλλογικών) σχέσεων, αλλά αντίθετα, αποτελεί απόδειξη του γεγονότος ότι οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και συμφωνίες είναι τόσο διαδεδομένες στην κουλτούρα λειτουργίας των ΟΣΔ και στο πλαίσιο αυτορύθμισής τους, ώστε παρέλκει οποιαδήποτε περαιτέρω νομοθετική πρόβλεψη που θα «εισήγαγε» ένα ήδη διαδεδομένο και ακολουθούμενο καθεστώς λειτουργίας των ΟΣΔ. Εξαιτίας του γεγονότος ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει ισχυρή παράδοση «αυτοδέσμευσης» και αυτορύθμισης, θα ήταν απαραίτητη η ρητή ρυθμιστική διευθέτηση της υποχρεωτικότητας των συλλογικών διαπραγματεύσεων, στο πρότυπο της Γερμανίας και της Ελβετίας. Η «διαπραγμάτευση» με συλλογικούς φορείς άλλωστε, είναι ο απαραίτητος αλλά και ενδεδειγμένος ιμάντας «μεταβίβασης» στη διαδικασία κατάρτισης των αμοιβολογίων, της «γνώσης» περί των οικονομικών δυνατοτήτων των επιχειρήσεων του σχετικού παραγωγικού κλάδου και συμβάλλει αντικειμενικά στη λήψη υπόψη τέτοιων κρίσιμων οικονομικών παραμέτρων κατά την κατάρτιση του αμοιβολογίου.

Η σύναψη τέτοιων συμβάσεων λοιπόν, με δυνατότητα συνεχούς ανανέωσης/τροποποίησης/επικαιροποίησής τους, αποτελεί το ευέλικτο εκείνο μέσο, δια του οποίου, επιτυγχάνεται η σύμπλευση μεταξύ των όρων παραχώρησης δικαιωμάτων εκ μέρους των ΟΣΔ και της οικονομικής/κοινωνικής πραγματικότητας που εκάστοτε διαμορφώνεται. Επισημαίνουμε δε, ότι στην παράγραφο 5.0 του παρόντος, παρουσιάζεται και συγκεκριμένη πρόταση, από την οποία καταδεικνύεται ότι η συλλογική διαπραγμάτευση και σύναψη συλλογικής σύμβασης, δεν μπορεί να ειπωθεί, στενά, ως ένα εργαλείο υπεράσπισης των δικαιωμάτων των χρηστών. Αντίθετα, όπως αναφαινεται από την πρόταση που περιέχεται στην παράγραφο 5.0 πιο κάτω, μια τέτοια εξέλιξη (θεσμοθέτηση συλλογικών διαπραγματεύσεων/συλλογικών συμβάσεων) θα μπορούσε να αποβεί προς το συμφέρον των ίδιων των ΟΣΔ δια της εκμηδένισης του διαχειριστικού τους κόστους.

Β. Υποχρεωτική Διαιτησία (αρθρ.56 παρ.3 και παρ.5 του Ν. 2121/1993): Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των μερών, κάθε μέρος θα έχει το δικαίωμα να προσφεύγει σε αρμόδιο Όργανο (διαιτητικό όργανο ή Επιτροπή Επίλυσης Διαφορών). Το ρόλο αυτό θα μπορούσε να διαδραματίσει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Δια της θέσπισης διαιτητικού οργάνου, μειώνεται σημαντικά η ανάγκη προσφυγής στη Δικαιοσύνη, με αποτέλεσμα όχι μόνο την αποφόρτιση των Δικαστηρίων αλλά και την εξοικονόμηση πόρων για τους χρήστες και τους ίδιους τους ΟΣΔ.

4.2. Τροποποίηση άρθρου 56 παρ. 2 του Ν.2121/1993 – αντικατάσταση του όρου «συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις» με τον όρο «εύλογο»:
Κριτήριο για τον δικαστικό καθορισμό της οφειλόμενης προς ΟΣΔ αμοιβής από τους χρήστες, δεν μπορεί να είναι το «συνήθως καταβαλλόμενο», αλλά το «εύλογο» με βάση τις εκάστοτε ισχύουσες οικονομικοπολιτικές συνθήκες της αγοράς (ιδιαίτερα σήμερα που η απρόοπτη μεταβολή των οικονομικών συνθηκών της χώρας επιφέρει τραγικές συνέπειες σε βάρος των επιχειρήσεων των μελών της ΚΕΕΕ), την οικονομική κατάσταση έκαστου χρήστη κατά το κρίσιμο χρόνο, και την αναγκαία στάθμιση συμφερόντων των εμπλεκόμενων μερών.

4.3. Έγκριση των αμοιβολογίων από φορέα με τη συμμετοχή αντιπροσωπευτικών ενώσεων/οργανώσεων των χρηστών (κατά το παράδειγμα π.χ. της Ελβετίας).

4.4. Θέσπιση μεγίστου ποσοσταίου πλαφόν επί του ετήσιου τζίρου εκάστου χρήστη προς εξόφληση όλων συνολικά των οφειλομένων αμοιβών όλων των Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (αναφορικά με το δικαίωμα δημόσιας εκτέλεσης/παρουσίασης στο κοινό). Στο ανωτέρω πλαίσιο επισημαίνουμε ότι ένας ακόμη πρόσφορος τρόπος ώστε οι χρήστες να γνωρίζουν τις οφειλές τους και να προϋπολογίζουν την καταβολή τους (και συνεπώς να υπάρχει γνώση, διαφάνεια και συνέπεια στην καταβολή των δικαιωμάτων στους ΟΣΔ) είναι να θεσπιστεί ένα συγκεκριμένο ποσοστό επί του τζίρου (το ποσοστό και πλαφόν αυτό μάλιστα μπορεί να διαμορφωθεί κατά τις συλλογικές διαπραγματεύσεις των μερών) των επιχειρήσεων που θα αφιερώνεται σε καταβολές προς όλους του ΟΣΔ για την παραχώρηση αδειών. Οι ΟΣΔ θα μπορούν να καθορίζουν μεταξύ τους το υποποσοστό που θα ανήκει σε κάθε κατηγορία δικαιούχων όπως κάθε τέτοια κατηγορία εκπροσωπείται από έναν ή περισσότερους ΟΣΔ.

5.0 Υποβολή πρότασης της ΚΕΕΕ προς όλους τους εμπλεκόμενους με την δημόσια εκτέλεση/παρουσίαση στο κοινό Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης προκειμένου να αναλάβουν τα κατά τύπους Επιμελητήρια (μέλη της ΚΕΕΕ) την είσπραξη των αμοιβών δημόσιας εκτέλεσης από τα μέλη τους και την απόδοση των εισπραττομένων στους δικαιούχους ΟΣΔ: Με τον τρόπο αυτό θα εκμηδενίζεται το διαχειριστικό κόστος των ΟΣΔ, γεγονός που συνηγορεί υπέρ της μείωσης των αμοιβολογίων τους, προς όφελος των χρηστών-μελών των Επιμελητηρίων. Έτσι τα Επιμελητήρια θα ενεργούν ως διαμεσολαβητές ανάμεσα στους ΟΣΔ και τους ατομικούς χρήστες ακόμη και μέσω ενός τρόπου αποτελεσματικής παρακράτησης και απόδοσης στους ΟΣΔ των ποσών που τα μέλη των επιμελητηρίων οφείλουν να καταβάλουν στους ΟΣΔ. Με τον τρόπο αυτό θα διευρυνθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό η οικονομική ωφέλεια των ΟΣΔ, αφού εκατοντάδες επιχειρήσεις – μέλη των Επιμελητηρίων θα τηρούν τις συλλογικές συμφωνίες με τους ΟΣΔ, και θα καταβάλουν τις οφειλόμενες αμοιβές απευθείας στα Επιμελητήρια, τα οποία θα αποδίδουν στους οικείους ΟΣΔ τα εν λόγω εισπραχθέντα ποσά, χωρίς καμία ανάμιξη των ΟΣΔ και κανένα διαχειριστικό κόστος. Επαναλαμβάνουμε ότι η ωφέλεια των ΟΣΔ προκύπτει αντικειμενικά από το γεγονός

ότι τα επιμελητήρια καλύπτουν όλο τον επιχειρηματικό κόσμο της χώρας, αλλά και από το γεγονός ότι τα επιμελητήρια έχουν πολύ καλύτερη και μεγαλύτερη εποπτεία και προσβασιμότητα στα μέλη τους από ότι οι δικαιούχοι ΟΣΔ.

6.0 Αποτελεί ευρύτερο αίτημα της ΚΕΕΕ να υπάρχει προηγούμενη διαβούλευση και διατύπωση γνώμης της ΚΕΕΕ πριν τη διαμόρφωση και ψήφιση οποιασδήποτε τροπολογίας, η οποία τυχόν τροποποιεί το Ν. 2121/1993 κατά τρόπον που επηρεάζει τα δικαιώματα των χρηστών.

Παραμένουμε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε περαιτέρω διευκρίνιση ή πληροφορία.

Με εκτίμηση

Η Πληρεξουσία Δικηγόρος της ΚΕΕΕ

Αρχοντούλα Παπαπαναγιώτου